

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder lavseni nedelje in pravnika ter veija po pošti prejeman na avstro-ogrsko deželje na vse leto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kder hodi sam ponj, plača na vse leto 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčije celo leto 28 K, Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vplačila naročnine se ne oira. — Za omanila se plačuje od petostopne pošte vrste po 14 h, če se omanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Knafovih ulicah št. 5. — Upravišstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, omanila, št. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravišstva telefon št. 85.

Slovanski sodniki-laiki pri trgovskem in pomorskem sodišču v Trstu.

Pri trgovskih sodiščih imenuje pravosodno ministrstvo v sporazumu s trgovskim ministrstvom prisodnike iz vrst trgovstva, ki jih imajo pravico predlagati trgovske in obrtne zbornice. Popolnoma naravno je, da bi se morali za sodnike-laike imenovati le take osebe, ki so za ta posel v vsakem oziru sposobne.

V jezikovno mešanih deželah bi se torej morali v prvi vrsti imenovati za prisodnike pri trgovskih sodiščih taki laiki, ki so večji vseh onih jezikov, ki se govore v dotičnem sodnem okolišu.

Na Slovenskem, kjer so trgovske in obrtne zbornice, ako izvajamo Kranjsko, v rokah naših narodnih nasprotikov, se na to zahtevo ni nikdar oziralo. Trgovinske in obrtne zbornice v Trstu, Gradcu in drugod so doslej predlagale za prisodnike pri trgovskih sodiščih dosledno osebe, ki jezikovno za ta posel ni malo niso bile usposobljene. Da to ni bilo v interesu pravosodstva, je docela jasno. Doslej se ministrstvo ni brigalo za to, da bi poskrbelo, da se za prisodnike pri trgovskih sodiščih predlagajo za ta posel tudi jezikovno kvalifikovani laiki, marveč je slepo imenovalo za prisodnike tiste, ki so jih nasvetovale trgovske in obrtne zbornice.

No, kakor kaže najnovejšo imenovanje sodnikov-laikov pri trgovskem in pomorskem sodišču v Trstu, je sedaj ministrstvo samo uvidelo, da je treba v deželah, kjer prebiva več narodnosti, v interesu uspešnega pravosodstva odpraviti razvado, da se konsekvantno imenujejo za sodnike-laike osebe, ki jezikovno v to niso usposobljene.

Za ministrstvo so bili gotovo merodajni zelo tehtni razlogi, da je končno samo prišlo do tega prepričanja.

V bistvu je seveda vse eno, ako je prišla vlada do tega uverjenja po lastnem preudarku ali po vplivu interesovanih krogov, glavno je, da je vlada enkrat priznala načelo, da spadajo na častno mesto sodnikov-laikov v prvi vrsti osebe, ki so poleg splošne usposobljenosti tudi jezikovno kvalifikovane.

Znano je, da je vlada že pred dlje časa izrazila trgovski in obrtni zbornici v Trstu željo, naj bi za prisodnike pri trgovskem in pomorskem

sodišču predlagala tudi štiri slovenske trgovce.

Tržaška obrtna zbornica, ki jo imajo v popolni oblasti najzagriženejši naši nasprotniki, se seveda na to izraženo željo ni čisto nič ozirala in je predlagala, kakor doslej za sodnike-laike same Italijane v trdem prepričanju, da vlada ne more in ne sme imenovati za prisodnike drugih oseb, kakor po njej nasvetovanih.

To pot se je tržaška zbornica zmotila, zakaj vlada je po dolgem obotavljanju preko predloga trgovske zbornice imenovala na svojo pest štiri Slovence za sodnike-laike pri trgovskem in pomorskem sodišču v Trstu, in sicer Kristijana Dejaka, Gregorja Štepančiča, Branka Polića in Antona Topiča.

Ta vladni ukrep je vzbudil seveda v laških krogih silno razburjenje in laški listi kriče, da je vlada pri imenovanju sodnikov-laikov postopala protipostavno, ker se ni držala predloga trgovske in obrtne zbornice.

Če so Italijani razburjeni in če laški listi kriče, še s tem ni dokazano, da je vlada pri imenovanju prisodnikov res postopala nepravilno.

Nasprotno! Točka 9. ministrske naredbe z dne 1. junija 1897 pravi jasno, da ima o predlogih trgovskih zbornic glede sodnikov-laikov izreči svoje mnenje tudi pristojno sodišče. Iz te določbe je razvidno, da ima vlada pravico, da imenuje za prisodnike tudi druge kakor od zbornice nasvetovane osebe, ako je sodišče o zborničnem predlogu oddalo nepopoljno mnenje.

Zakaj o tem imenovanju tako obširno pišemo, bo marsikdo vprašal?

Ker se nam zdi to imenovanje načelne važnosti!

Kar je prav in umestno v Trstu, mora veljati tudi za druge slovenske dežele.

Zato pričakujemo, da bo ostala vlada zvesta sama sebi in bo tudi na primer na Stajerskem in Goriškem poskrbela za to, da bodo tudi tam imenovani za prisodnike pri trgovskih sodiščih osebe, ki so v to tudi jezikovno kvalifikovane.

Vatikan in Kvirinal.

Rim, 16. avgusta. Vedno očitneje se kaže, da se hoče papež Pij X. popolnoma sprijazniti z italijanskim dvorom. Sedaj je papež razveljavil odredbo svojih dveh prednikov, ki sta italijansko državno zastavo v Vatikanu prepovedala. Papež Pij X. je namreč sedaj odredil, da se sme

italijanska zastava razviti na Vatikanu in tudi na stolpu cerkve sv. Petra. Prvič se razvije italijanska zastava v Vatikanu meseca novembra pri telovadski slavnosti, ki se vrši v papeževi navzočnosti na velikem travniku v Vatikanu.

Bolgarija pripravljena za vojno?

Sofija, 16. avgusta. V dobro poučenih krogih je zbudilo senzacijo dejstvo, da je zadnje čase knez opevovano poklical v Sofijo vse divizijske poveljnike ter razpravljal z njimi o važnih vojaških zadevah.

Spremembe v ruskem vojnem ministrstvu.

Petrograd, 16. avgusta. Na višjih vojaških mestih se zgode v kratkem velike spremembe. Vojni minister se z dopusta ne vrne več na svoje mesto. Za naslednika se imenujeta kronštatski guverner Ivanov in moskovski guverner Horschelmann.

Konec samostalnosti Finske.

Petrograd, 16. avgusta. Finski deželni zbor je odklonil predlog, naj se pošlje carju vdanostna izjava. Švedi in Starofinci so iz državnopravnih in političnih vzrokov glasovali za predlog, da se socialni demokratje so jih preglašovali. Vsi resni politiki imenujejo ta sklep politično kratkovidnost, ki bo pospešila konec samostalnosti Finske.

Dogodki na Turškem.

Sultan varčuje.

Carigrad, 16. avgusta. Sultan je začel varčevati v svojem gospodarstvu. Odpustil je blizu 400 članov dvorne godbe in opere. Med odpuščenimi so tudi Italijani, Nemci in Španci. Vsem odpuščenim je dal sultan izplačati celoletno plačo ter so bili brez odpovedi odposlani. Enaka usoda čaka baje tudi inozemce, ki služijo pri turški armadi ali v raznih uradih.

Odstop policijskega ministra.

Jedva imenovani policijski minister Sami paša je demisioniral. Izjemna sodišča v Macedoniji odpravljena.

Vojni minister je odredil, da se takoj opuste macedonska izjemna sodišča.

Štrajki.

Štrajk tramvajskih uslužbencev je končan, toda delavci v pristanišču še vedno štrajkajo. Bati se je, da

izbruhne kmalu tudi pri drugih velikih podjetjih splošni štrajk, pred vsem pri anatolski železnici, kjer so odkrili velika poneverjenja.

Nemohamedanci v vojaški službi.

Vest, da je ministrski svet sklenil, da se pritegnejo tudi kristjani in židje k vojaškemu službovanju, ni resnična. Ministrski svet se s to stvarjo še ni baval, temu se prepusti novemu parlamentu. Ko se uvede splošna vojaška obveznost, odpade za kristjane in žide vojni davek, ki je donasal državi več milijonov na leto.

Novi parlament.

Sultan je ponudil, da prispeva sam glavni del k stroškom za zgradbo poslopja za parlament. Do tedaj, da se zgradi novo poslopje, prepusti mabusanu (parlamentu) sultan eno svojih palač, toda njegove palače so večinoma ob Bosporu in daleč iz mesta, dočim je splošna želja, da zboruje parlament v Sтамbulu.

Knez otoka Samosa odstavljen.

Vsled zahteve Mladoturkov se odstavi knez otoka Samosa Kopassi. Za naslednika je določen bivši poslanik v Washingtonu Mavrojani beg, sin pokojnega sultanovega zdravnika. Mavrojani beg pa izjavlja, da mesta ne prevzame, temuč bo rajši kandidiral v parlament kot kandidat carigradskih Grkov.

Nova denarna vrednost.

Ministrski svet je sklenil, predlagati parlamentu uvedbo denarne veljave v frankih, da se bolje razvije in pospešuje trgovina z inozemstvom.

Sultanova civilna lista in sultanov harem.

Ministrski svet se je baval s civilno listo za sultana, a ni prišel do sklepa, ker so nekateri ministri svetovali odpravo sultanovega harema, ki velja na leto približno 30 milijonov.

Zakaj je mogel Izzet paša pobegniti.

Pristaniški kapitan, ki je omogočil Izzet paši pobegniti pred razjarjenimi Mladoturki, je storil to-le vsled tega, ker se mu je Izzet paša v svoji stiski izdal za pripadnika prostozidarjev, nakar si kapitan ni trenotka pomišljal, zastaviti svoje življenje za verskega sobrata. Izzet paša je kupil na morju angleško ladjo ter se odpeljal najprej v Marzili. Pri sebi je še imel 2½ milijona funtov.

Zboljšanje plač častnikom.

Vojni minister je sklenil, odpraviti prispevek za hrano častnikom zato se jim pa znatno zvišajo plače.

Tudi Egipet dobi parlament.

Pariz, 16. avgusta. Kedive iz Egipta Abas Hilmi paša, se mudi v Parizu ter ima z Mladoturki, posebno s princem Mohamedom Ali Faslom konferenco o zahtevi Mladoturkov, da dobi tudi Egipet svoj parlament.

Zasledovan bivši portugalski diktator Franko.

Madrid, 16. avgusta. Portugalski generalni državni pravdnik je izdal tirnico za bivšim diktatorjem Frankom zaradi tatvine iz javnih blagajnic. Franko je namreč dal umorjenemu kralju iz državne blagajne 20 milijonov. Frankova posestva je dala vlada pod sodno nadzorstvo.

25-letnica „Lire“.

Že nad četrto stoletje je preteklo, odkar se je v prijaznem gorenjskem mestecu Kamniku ustanovilo pevsko društvo »Lira«, ki je danes najstarejše slovensko pevsko društvo sploh. Kdor količak pozna društveno življenje, tisti lahko presodi, koliko vztrajnosti, samozatajevanja in požrtvovalnosti je treba zlasti pri pevskem društvu, podvrženem tolikim izpremenam, koliko je treba dobre volje, da se društvo vzdrži tako dolgo dobo. Zato smo tembolj z veseljem pohiteli v soboto v Kamnik na praznovanje petindvajsetletnice pevskega društva »Lira«. Žal samo, da dež ves dan ni dal, da bi se moglo slavje izvršiti tako, kakor bi zaslužila vrta »Lira«.

Slavnost se je imela pričeti v petek, 14. t. m., vendar je pa na ta dan zvečer napovedana

podoknica in serenada

izostala, ker je društveni predsednik in častni član g. Janko Pohl in sam želel, naj si pevci, ki so imeli s pripravami že tako dosti posla, odpočijejo in pripravijo za prihodnji dan.

Slavnostni dan se je pričel v znamenju dežja, a bilo je upanja, da se znabiti vendarle zvedri, kar se pa ni zgodilo.

Pozdrav na kolodvoru.

Jutranji vlak je pripeljal v Kamnik nebroj društev in tudi privatnih udeležencev, ponajveč iz Ljubljane, prišli so pa s tem vlakom tudi bratje Hrvatje. Vsa prispela društva je pozdravil na kolodvoru predsednik »Lira« g. Janko Pohl in s kratkimi besedami, narodne gospo-

LISTEK.

Ob strani.

F. Fabinc.

»Samo enkrat v življenju stopiš z ravne ceste, pa ostaneš v jarku do konca dni. Gaziš in brodiš po blatu, želiš kviku, ki je vse hrepenenje zastoj. Rav bi se zopet vzpel na trda tla, a komaj dvigneš eno nogo iz mehkih tal, že se ti pogreze druga še bolj globoko. Vidimo jih veliko, ki so krenili na levo ali desno, padli so, da nikdar več ne vstanejo. Za trenutek so omahnili in že so se pehali med zavrženimi, ki izmučeni hodijo ob strani velike ceste. Le malokomu se posreči, da se zopet povzpne na ravno pot, a nekaj vedno ostane, kakor bi reveža nekdo okropil z obcestnim blatom. To sem nešteto krat videl v življenju in bolj za tistega, ki ostane v jarku, kakor pa bi hodil onesnažen po lepi ravni cesti«, je pripovedoval Anton Zadnik.

»Ne strinjam se s teboj. Osnazi okropjeno obleko, pa boš zopet čeden, da bi lahko šel za velikonočno procesijo. Nihče te ne spozna, nihče ne dregne, češ, umakni se, ker ne spadaš v našo vrsto,« je odvrnil Juri. »Nisi še vgriznil v življenje

najslajšo in najgrenkejšo stran, zato ne veruješ. Včasih se vleže človeku v dušo neka čudna mehkoča, ki se polagoma spremeni v skelečo žalost. Začutiš nekaj v prsih, kakor bi ti močna roka stisnila srce, bolečina se razširi po celem životu in mehkim dušam se dostikrat izlije vsa bolest v solzi, ki komaj vidno zatrepeta v očesu. Takrat želiš, da bi bil pri tebi tvoj dobi prijatelj, ki bi ti ponudil dobrohotno roko, a pri tebi je le bolest, ki se je porodila v globočini srca. Veliko ljudi je, ki poznajo to notranje življenje, ki tli skrito v duši človekovi in se vžge morda le včasih, v trenutkih, ki pridejo bogved zakaj in odkod in zopet izginejo, kakor bi jih odnesla nevidna roka. Pri meni pa je prišlo in ne izgine nikdar več. Enkrat se mi je spolnilo, zdrknil sem in padel v obcestni jarek. Življenje je bilo v meni, napel sem vse moči in nekoč sem se zopet povzpnel na ravno pot. Tako veselo sem stopil, vsa žalost in bolest je izginila, obdala me je blagodejna radost, kakor bi šel za velikonočno procesijo. Pa se me je nekdo spomnil, prav s prstom je pokazal za menoj in se previdno umaknil moji bližini. Morda so se razumeli, ker umaknila se je naenkrat vsa množica, kakor bi hotela reči: umazan je, iz obcestnega jarka je prišel, da nas moti v praz-

ničem veselju. Sam sem ostal sredi ceste, popolnoma osamljen in takrat sem spoznal, da ne spadam tja. Na levi ali desni je moja pot, tam čisto ob strani, kjer sem enak med enakimi, kjer se blato skriva v blatu.«

»Prerahločen si in veliko pretiravaš. Če imaš pošteno voljo, dvigneš se lahko ter zopet priboriš pravico do življenja. Prisili tiste, ki te danes zaničujejo, da te pripoznajo.«

»Ne umeje tega. Morda mi verjameš, če izveš vzroke, zakaj sem bil potisnjen v stran. Kot poštni uradnik sem prvokrat stopil v življenje. Boječe sem segel z roko v nepoznato okolico. Kakor se igra otrok z žveplenko nevedoč, da iz neznanne iskriče zaplapola velikanski žar, ki širi pogubo in smrt, tako sem pričel živeti. Še danes živo vidim tovariša, ki me je prvokrat peljal v večjo družbo; vedno se je smehljaval kakor bi se hotel norčevati iz boječega novince. Kmalu, le prekmalu sem bil domač in ugajalo mi je tisto lahko živo življenje, ki objame človeka, da čuti samo neko sladko uspavajočo omotico. V družbo je zahajala tudi neka mlada vdova. Lepa ženska je bila, a kometna in v svojem obnašanju omamljujoča. S preračunjenimi pogledi je znala prikriti notranjo praznoto, da je lahko živela brezskrbno in lahkomišno, ne da bi pu-

stilo življenje pri njej le najmanjše sledove. Moja boječnost in neizkušnost ji je menda ugajala, da se je pričela zanimati za mene. Nikdar ne pozabim njenih pogledov. Kadar sem ji zrl v oko, se mi je zdelo, da se mi smehlja življenje, kakor bi hotelo reči: tako sladko je živeti, tisoč nepoznanih sladkosti je skritih v življenju, nič grenkega in bridkega, sama lepota in blaženstvo. »Anton,« me je poklicala nekoč, kakor svojega sina in takrat se je zgodilo. Nisem več poznal glasu, ki bi ga mogel bolj ljubiti. Mehka duša se čudovito rada ukloni ženski, podleže in se jo objame, da bi skoraj mislil: izgubil si dušo in prenehal živeti. Enkrat se to zgodi v življenju in potem nikoli več. Tudi z menoj se je zgodilo tako. Dal sem ji vse, pri tem zanemarjal urad in živel samo v tisti lepi opojnosti. Še danes občudujem to žensko, ki se je znala igrati z menoj, da sem vztrepetal, kadar se ji je zljubilo, da me je pogledala, ko sem skoraj onemogel pripovedoval o svoji ljubezni ter obljuboval vse, vse. In to je znala uporabiti. Moja plača ni zadostovala razkošni ženski in tako je slepa in brezumna rodila moje gorje. Takrat sem prvokrat stopil iz ravne poti v stran. Segel sem po uradnem denarju in s tem je bila moja usoda zapečatena.

»Vi ste Anton Zadnik, kajneda? Izvolite, takoj zapustiti urad,« je rekel nekega dne poštni komisar, ko je ravnateljstvo izvedelo za moje dejanje. Ostro me je pogledal in obrnil hrbet. Prijel sem za klobuk in odšel. Nisem videl nikogar, ko sem šel po ulici na svoj dom. Takrat sem mislil na smrt, a bil sem še premlad in življenske moči je bilo v meni še toliko, da sem raje obležal v obcestnem jarku. Sodna oblast je s polletnim zapornom zaključila dejanje. Tista ženska se ni zmenila za mene, le govorili so, da je smehljaje dejala: norec je bil. Tako sem stopil v blato, zamazan sem bil, a vendar je še vzkliko v meni upanje: poizkusi, dvigni se ter stopi na cesto! Jetični človek vidi prihajati smrt, čuti, kako ga boža s svojo mrzlo roko, a vendar ima še upanje, ker vidi kako hiti življenje mimo njega, ki smehljaje vabi in kliče v svoje naročje. Neverjetna je človekova ljubezen do življenja. Tisoč niti se potrga in morda vidiš samo še na eni, a tvoja roka se še vedno hlastno oprijemlje te niti. O, da ni tega nepopisnega hrepenenja, te strastne ljubezni, koliko gorja in bolesti bi se prikrajšalo. Pa je nekaj nepoznato sladkega v tem hrepenenju in v tej ljubezni in zato mora biti.

Odšel sem v nepoznan kraj in

dične so jim pripelje šopke, nakar so društva ob spremstvu dveh godb in z razvitimi zastavami, ker ni preveč dežilo, odkorakala v mesto na Glavni trg, odkoder so se razšla na odkazane jim lokale. Z Graškove hiše na Šutni je obsipala ga. dr. Krautova dopisla društva s šopki in cvetjem. Pripominjamo, da na vsem dolgem potu od kolodvora do Glavnega trga nismo skoro opazili hiše, kjer bi ne bilo zastave, in kar priča o posebni zavednosti Kamničanov, je to, da so bile te zastave z redkimi izjemami slovenske, naše.

Ob 11. dopoldne so se zopet zbrala vsa društva na Glavnem trgu, kjer se je vršil pozdrav.

Pred mestno hišo je bil postavljen v ta namen poseben oder za govornike. Prvi je stopil na oder kamniški mestni župan, odvetnik g. dr. Alojzij Kraut, ki je govoril nekako takole: Prihiti ste z vseh slovenskih pokrajin in dospeli celo z bratskega Hrvaškega, da povzdignete sijaj današnjega dneva. Z elementarno silo vpliva pesem na človeka in spremlja ga od zibel do groba, veselje in žalost se ž njim. Tako je tudi kamniška »Lira« s svojo pesmijo v teku preteklega četrstoletja mnogo pripomogla k čutenju in mišljenju Kamnika, nekdanj nemškutarskega mesta. Zato pa mesto tem raje čestita društvu in pozdravlja vse dospеле goste, zlasti brate Hrvate, društva iz bele Ljubljane, brate od obal Jadranskega morja, pozdravlja vse, ki so prispeli iz zelene štajerske dežele, zlasti pa še brate iz tužnega Korotana. Pripominjam, da je bilo naše društvo prijazno sprejeto povsod, najbolj sijajno pa seveda pri bratih Hrvatih. Vrniti vam moremo vašo ljubav samo skromno. Naj bo današnji dan posvečen slovanski pesmi.

Na oder je stopila nato dražestna gospodična Tomincova, ki je vznošilo in čuvstveno pozdravila navzoče goste. Izvajala je: Pozdravljeni bratje in sestre slovenske! Pozdravljeni iz dna duše slovanske, pozdravljeni vsi v našem krasnem planinskem raju. Pozdravljeni vi, bratje Hrvatje, iz kraljevskega Zagreba in ponosnega Karlovca ter tužnega Korotana in iz zelene štajerske. Četrto stoletje je preteklo, odkar se je ustanovilo naše pevsko društvo, zato naj pesmi velja današnji dan.

Društveni predsednik in častni član g. Janko Pohl, je omenjal, da se je pred 25 leti ustanovila »Lira«, ki se s ponosom lahko imenuje prvo slovensko pevsko društvo. »Lira« ni izgrešila cilja nikoli. Počastit ste nas prišli, bratje, ker čutite z nami. Skromne so sicer naše moči, zato pa bijejo tem topleje naša srca vam v pozdrav.

Dr. Rihtarič je govoril v imenu zagrebskega pevskega društva »Kola« ter omenjal, kako sta se že od nekdanj skupaj radovala in skupaj plakala v nesreči Slovenec in Hrvat, saj sta »vijek brat in brat«.

Dr. Ante Javant, tajnik »Saveza hrvatskih pjevačkih društava« v Zagrebu, je govoril nekako takole: Kakor smaragdi se vidijo te bujne gore, ki nas obdajajo. Prijetna čuvstva nas obdajajo, ko stojimo tu sredi vas. Vaše slavje je tudi naše slavje. Zvoki slovenske pesmi so prodrli tudi do nas, a nasprotno se je hrvaška pesem udomaćila med nami. Zelim, da z lepo pesmijo delamo za dom in rod!

G. Reharič, tajnik pevskega društva »Zora« v Karlovcu: Ni nam žal, da smo prišli, saj smo tu med brati enakočutečimi. Vaša borba je naša borba, vaše veselje je naše veselje.

G. Šorn, predsednik »Ilirije«

v Trstu: Prihiti smo od obal sinje Adrije, da se udeležimo tega pomembnega slavlja. Prinašamo vam pozdrave od Adrije, od tam, kjer bijemo boj za narodni obstanek. Res nas stiskajo, ali mi ne klonimo duhom in bomo še vnaprej ponosno nosili prapor slovenski.

Za »Zvezo slovenskih pevskih društev« je govoril njen predsednik g. dr. Vladimir Ravnihar: Letos je jubilejno leto. Mali slovenski narod praznuje jubilej svojega preporoda. Kaj je bil narod nekdanj, kaj je danes? Bili smo brez šole in književnosti. Danes pa smo dosegli že mnogo tega, kar kaže na našo življensko silo. Dokazali smo, da smo kulturni. Povzpeli smo se in mnogo zaslug za to imajo pevska društva, v prvi vrsti pa »Lira«. Danes smo tu zastopani vsi sloji, ki nas je vse privedlo srce slovensko. V imenu vseh slovenskih pevskih društev, zastopanih v »Zvezi«, čestitam »Liri«.

V imenu Korošcev je govoril g. dr. Müller iz Celovca: Prihiti smo s Koroškega, prihiti iz Rožne doline, da izročimo srčne pozdrave tužne Koroške. Zahvaljujemo se »Liri«, ki je pri nas s svojo pesmijo budila narod. Sedaj imamo pevskih društev tudi na Koroškem. Ne ločijo nas ne Karavanke ne Kamniške planine. Čeprav zatrti in stiskani, se ne udamo, ampak ostanemo Slovenci.

Vsi govorniki so bili burno in navdušeno aklamirani.

Ko so nato narodne gospodične odšle zastave v venci in pripelje gostom šopke, je stopil na oder tajnik »Lira«, g. Stele, in iz grl vseh navzočih pevcev je zaorila hrvaška narodna himna »Lepa naša domovina«.

Izpreved.

K izprevodu, ki se je pričel v Veliki ulici in končal na Grabnu, ker je med tem začelo močno deževati, so se razvrstila društva po nastopnem redu:

Kamniška godba, kamniški »Sokol«, domžalski »Sokol«, deputacija narodnih gospodičen, pevsko društvo »Zora« iz Karlovca, pevsko društvo »Kolo« iz Zagreba, pevsko društvo »Lavor« iz Opatije, pevsko društvo »Jeka« iz Samobora, pevsko društvo »Drava« iz Glinj na Koroškem, pevsko društvo »Hajdrih« s Proseka z zastavo, pevsko društvo »Ilirija« iz Trsta z zastavo, pevsko društvo »Nabrežina« iz Nabrežine z zastavo, domžalska godba, Čitalnica z Gornjega grada, pevsko društvo »Košana« v Košani z zastavo, Idrijsko bralno društvo, »Zveza slovenskih pevskih društev«, pevsko društvo »Slavec« iz Ljubljane z zastavo, pevsko društvo »Vrnska Vila« z Vrnskega, pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« iz Ljubljane z zastavo, pevsko društvo »Slovan« iz Ljubljane, Čitalnica iz Siške pri Ljubljani, »Žirovnikov zbor«, »Zidarsko in tesarstvo društvo« iz Ljubljane z zastavo, »Bralno društvo« iz Mengša, kamniška »Čitalnica«, kamniško gasilno društvo in nazadnje »Lira«.

Po izprevodu so se razšla društva na odkazane jim gostilne, kjer so se vršili za posamezna društva skupni obedi.

Večinoma so društva morala ostati v odkazanih jim lokalih do štirih popoldne, ker se dež ni ustavil niti za trenutek in ker je tudi skupni odhod moral odpasti.

Ob štirih popoldne se je pričela veselica in pevski nastopi.

v zdraviliški restavraciji, ker se je na zato določenem prostoru pri Rodetu morala veselica odpovalati. Ker je popoldanski vlak zopet pripeljal veliko množico ljudi, se je v zdravili-

liški restavraciji, dasi niso prostori ravno majhni, občinstva kar trlo. Ob lepem vremenu bi se bila ob tolikem občinstvu in ob tolikem številu pevskih grl razvila lahko znatno večja veselica, kar jih je Kamnik kdaj videl.

Kmalu po štirih se jela nastopati pevska društva. Otvorila je vrsto pesmi »Lira« sama z Adamičevo, nalašč za ta dan zloženo in »Liri« poklonjeno pesmijo: »Dan slovanski«, navrgla pa pesem »Bog in Hrvat«. Za »Liro« je nastopilo zagrebško pevsko društvo »Kolo« pod vodstvom gosp. Vilka Novaka. Prvo je pelo skladbo svojega pevovodje Vilko Novaka: »Gorski kraj«, nato pa Hummelovega »Brodarja«. V obeh pesmih je pel tenor-solo po vsem slovanskem jugu in tudi med Slovenci vrlo znani izborni pevec g. Ernest vitez Cammarotta. Na naravnost frenetičen aplavz so dodali vrli Kolaši še Zajčev »Crnogorac Crnogorki«. Da je »Kolo« izborno šolano pevsko društvo, je itak znano, včeraj so samo še vnovič potrdili svoje vrline. Pevsko društvo »Drava« iz Glinj na Koroškem je zapelo E. Adamičevo: »Francica« in pa L. Bernotov (pevovodja »Drave«) nalašč za to priliko zloženo »Pozdrav Liri«. Pevsko društvo »Slavec« (ki je po večini na izletu v Pragi), je vseeno nastopilo v precejšnjem številu in pelo pod vodstvom društvnika g. Oblaka Volaričev: »Čolnčuk«. Pevsko društvo »Slovan« (pevovodja g. učitelj Marolt) iz Ljubljane je pelo Ipavčev mešani zbor »Pozdrav«, Sattnerjev moški zbor »Na planine« in pa Adamičev mešan zbor: »Fantu«. Moravsko pevsko društvo je pelo »Za dom med bojni grom« in pa Vilharjev mešani zbor »Bledi mesec«. Treba je povedati, da je na deželi malo tako dobrih pevskih društev. Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« iz Ljubljane je pod vodstvom svojega pevovodje Sachsa pelo njegovi skladbi »Bolgarsko davorijo« in pa »Venec slov. narodnih pesmi«. Bariton-solo je pel g. Avg. Štampcar s sigurnostjo rutiniranega pevca. Na aplavz je društvo dodalo še zbor »Slava Slovincem«. Za »Ljubljanskim Zvonom« je zopet nastopila kamniška »Lira« z nekaterimi zbori.

Vsa nastopajoča društva so bila burno aklamirana in je skoro vsako društvo moralo še kaj navreči hvaležnemu poslušalstvu, ki so večinoma stoji vztrajali ob več ur trajajočem nastopanju društev. Seveda je mnogo ljudi moralo oditi iz zabavišča, ker v kljub gneči ni bilo prostora za vse. Boljša zabava se je pričela šele po odhodu vlaka, ko se je napravil prostor.

Brzobjavne pozdrave

so poslala nastopna društva in osebe. Celjsko pevsko društvo (dva pozdrava); iz Trsta: Štoka, Škrlj, Železnik, Komac, Treven, Volk, Štular, Goljevšek; Hinko Javant, najstarejši pevec »Kola« in »Saveza«; z Dunaja: Kramar, Kralj, Natek, Voh; »Nada« iz Karlovca, Semec iz Loža; dr. Vilfan iz Radovljice, pevsko društvo »Slavec« iz Prage; pevsko društvo »Sklad« iz Bakra, Ivan Grčar iz Črnomlja, pevsko društvo »Lipa« iz Ljubljane, Valentin Kopitar, podpredsednik »Slavec« iz Ljubljane, Petrovec, oče in sin, z Mute; pevsko društvo »Zarja« iz Rojana; pevsko društvo »Sloga« iz Zagreba, Legat iz Celovca, »Bralno društvo« iz Litije, »Dolenjsko pevsko društvo« iz Novega mesta; »Slovensko pevsko društvo v Ljutomeru«, Milan Kresič iz kopališča Nauheim in gospa Marija plem. Trnkoczyjeva iz Ljubljane.

* * *

K sklepu pripominjamo še, da so prispeli popoldne — seveda do kože premočeni, v Kamnik tudi tržaški biciklisti, ki so vkljub dežju vztrajali in dosegli svoj cilj.

Pohvaliti moramo vso režijo, ki jo je vodila »Lira«, kot izborno, ker se je vkljub ogromnemu občinstvu izvršilo vse v redu in brez čakanja, kolikor je le pripuščalo vreme. Splošno je bilo čuti, da so bila društva v gostilnah, ki jim jih je nakazala »Lira«, dobro postrežena, kar bodi povedano v čast kamniškimi gostilničarjem. Ob ugodnem vremenu bi bil uspeh seveda še mnogo večji, tako naj se pa tlaži »Lira« s popolnim moralnim uspehom, ki ga je dosegla, privlače iz vseh krajev Slovenije in tudi iz bratske Hrvaške ogromno število pevcev in drugega naroda. K sklepu naj še pripomnimo, da so bili izletniki, ki so se vračali zvečer z vlakom v Ljubljano, v Domžalah na kolodvoru gromovito pozdravljeni, medtem ko je godba igrala »Sokolsko koračnico«.

Sokolski dom v Žireh.

Ako pregledujemo naše napredno časopisje, nahajamo v njem vedno vse polno obvestil in vabil na razne veselice in slavnosti. Nehote si mora človek misliti, da je že naše napredno občinstvo trudno mnogih materialnih in moralnih žrtev, katere doprinaša na teh slavnostih. Kakor je že naši napredni javnosti deloma znano, odvarja telovadno društvo »Sokol« v Žireh svoj lastni dom, ki je obenem tudi prvi »Sokolski dom« na Slovenskem. Ravno radi tega in pa zato, ker je naša prireditev že na koncu sezone teh narodnih slavnosti, si usojamo vabiti vsa bratska sokolska in druga napredna društva, kakor tudi vso napredno slovensko javnost na ta naš praznik, kajti ravno s tem, da se udeležite naše slavnosti v kar največjem številu, pokazate, da veste ceniti velik pomen sokolskih domov, ki se bodo začeli drug za drugim dvigati na slovenskih tleh. S svojo udeležbo pa boste z nami demonstrirali proti nesramnemu pisanju klerikalnega »Slovenca«, ki je odprl svoje nečedne predale umazanemu dopisunu, ki blati naše sokolsko gibanje na način, ki je lasten in prikladen individuum čukovskega kalibra. Kdor je prečital skarpucarijo v »Slovenec« od 6. t. m., spozna na prvi pogled, da je to umazan odpadček skisanih možgan fanatičnega čuka. »Ne bi pisali o Sokolih«, pravi to človeče, toda peče vas, kajnega, strahovito vas peče, da se »Sokol« pri nas tako krepko giblje in kaže toliko življenjske moči, da si je upal postaviti svoj lastni dom, katerega otvoritev bode 30. t. m., in to vam sili pero v roke. Da, da, kadar greste mimo naše krasne stavbe, takrat stopate, kot da imate v čevljih žerjavice in svoje nevoščljive oči povešate, kajti sram in strah vas je pred tem gibanjem, ki vodi k jasnosti duha, k napredku, strah vas je pred mladino, ki se zbira okrog novih svetlih idej, katere vodijo k solncu svobode, ki se je pa čuki bojite bolj, kot resnice, s katero ste se skregali že na dan svojega rojstva. Kričite v svet, da smo zgradili »Sokolski dom« na dolg, kar vas pa prav nič ne briga, kajti plačevali bomo mi. Kar pa se tiče cerkve, pa naj zadostuje to, da pribijemo: če jo bodele zidali čuki s svojimi dolgimi, umazanimi jeziki, pač še dolgo ne bode dovršena. Kaj pa bode iz »Sokolskega doma« ali iz cerkve, tega pa mi ne prorokujemo, to je vaša stvar, saj vas je menda sveti duh

silno krnil s svojo perutjo, tako da imate še danes potoglave možgane. Višek nesramnosti pa je, da si upa to človeče učiti nas Sokole olike, ko ima vendar toliko nesnage pred svojim čukovskim pragom. Učite olike rajše svoje čuke, da se bodo vedeli lepše obnašati, kakor vredni idrijski sočuki, vračajoči se pijani iz Škofje Loke. Ti so pač metali oliko pomešano s preobilno užitim vinom kar v klobukih čez plot. Naravnost nezaljšano pa je, kar pravi ta kultura na koncu svojih čenčarij, navajamo tukaj dobesedno: »Mi vemo, da boste imeli veliko udeležnikov. Nekaj jih bo prišlo iz radovednosti, nekaj pa iz grozne nezavednosti, kakršne je v naprednih širah na cente.« Torej take udeležence menijo čuki bomo imeli mi ob naši otvoritvi slavnosti — pač merijo čevlje po svojem kopitu. Člani žirovske godbe, katerim dopisunec preti z bojkotom, pozivljejo ravno istega umazanega dopisuna in vse one, ki ž njim soglašajo, naj se oglase pri njih in drage volje jim bodo izplačali znesek, katerega so dali za godbo. Godba je nepristranska in se ne bo ozirala na to, če se čuki na glavo postavijo. To smo odgovorili zato, da bode vedela naša javnost, s kakšnimi nasprotniki ima »Sokol« tudi v Žireh opravka. Torej 30. avgusta v čim največjem številu v Žiri, k otvoritvi »Sokolskega doma!« Na zdar!

Občni zbor »Zveze prostovoljnih gasilnih društev Kranjske« na Vrhniki.

V soboto je pokazal vrhniški vlakec da so vse govorice o njegovi slabosti navadna obrekovanja, zakaj pripeljal je brez vsake nezgode na stotine ognjegasev k občnemu zboru na Vrhniko in srečno nazaj v Ljubljano, in sicer brez vsake priprege. Pa vlak še ni pripeljal vsega kontingenta zborovalcev. Iz vseh bližnjih krajev, posebno iz Notranjske so se pripeljala društva na skupnih vozovih, ali pa so čilo prikorakala peš. Vrhnisko gasilno društvo, ki je obhajalo ta dan obenem 30letnico svojega obstoja, je pričakalo na kolodvoru bratska društva z domžalsko godbo. Ljubke vrhniške gospodične so goste obdarile s šopki. Med najhujšim nalivom — ognjegasec se ne ozira na vremenske nezgode — so se društva formirala ter ob zvokih godbe korakala v trg. Trg je bil v narodnih zastavah, a več okusno okrašenih slavlolokov je nosilo primerne pozdrave.

Po maši so društva korakala k šotoru s cesarjevim kipom, kjer je v imenu trške občine pozdravil društva g. župan dr. Marolt, nato pa sta bila odlikovana člana vrhniškega gasilnega društva Fr. Malavašič in Jak. Vrhovc s svetinjo za 25-letno delovanje v društvu. Pri tej priliki je imel načelnik zveze g. Döberlet primeren nagovor, v katerem je naglašal, da je preteklo 40 let, odkar so se začela ustanavljati na Kranjskem gasilna društva. Pri ustanovitvi je bilo le 54 mož, od katerih živi le še govornik. Nadalje je poudarjal govornik, kako težko delo ima vsak član gasilnih društev, a lepše zasluge si ne more misliti, kakor zavest, da pomaga bližnjemu v nesreči. Pozival je k slogi ter svaril pred vmešavanjem v politiko.

(Dalje v prilogi.)

mislil, da pojdem še srečno po trdni in ravni cesti. Pa je bil to le prazen up, ker nikdar ne izpereš madeža, ki se ti je kakor za večnost zajedel v obleko. Nekoč sem sedel v gostilni. K sosedni mizi je prisledla vesela družba. Sami vedri in smehljajoči obrazi, kakor bi jim nikoli ne zašlo svetlo solnce. Pa je nekdo morda čisto slučajno spregovoril:

»Tat.«

Vsi so se spogledali in zdelo se je, da je padlo med družbo nekaj silno neprijetnega. Vstal sem in hitel na prosto in samo en glas mi je donel po ušesih:

»Tat!«

Takrat sem zopet zapazil svoj madež, ker s prstom kažejo za teboj, če si se oblatil. Stopil sem v stran, v občestni jarek, da ne bom nosil žalosti po ravni solnčni cesti. V jarku me nihče ne opazi, gazim počasi naprej, udara se pod meno, pogrezam se počasi, najprvo pridem do kolen, potem do pasu in nazadnje izginem popolnoma, da pojdejo drugi preko mene.

Končal je Anton Zadnik in odšel, ne da bi spregovoril še kako besedico, čisto brez slovesa je odšel... »O, življenje,« je vzdihnil Juri Brezar ter s solzo v očesu gledal za odhajajočim...

Ada.

(Spisal F. Mrak)

(Dalje.)

VI.

Berta Mesesnelova je bila po duhu pravi hči svojega očeta. Njen egoizem je bil razvit do popolnosti in njeno mišljenje je skozinsko tako realistično, da ni mogla nikdar umejeti, kaj je ideal. Vedno je umela to besedo le v tem smislu, da pomeni ideal mladega moškega, v katerega je kako dekle zaljubljeno. Da so tudi domovinski, narodni, politični ideali, pri katerih ne igra sebičnost nobene vloge, tega kratkomalo ni verjela, marveč trdovratno ostajala pri svojem nazoru, da se taki idealisti dele v izkoriščane bedake in premetene izkoriščevalce. Bila je vzgojena v tem duhu, to mišljenje ji je bilo prirojeno in očetovi zgledi so jo le potrdili v tem prepričanju.

To naziranje ji je pomagalo, da je kaj hitro prebolela razočaranje, ki se je je polastilo vsled razkritja tajnega razmerja med baronom Herbertom in njeno vzgojiteljico gospo Katarino. Seveda ni niti trenutek dvomila, da se gre tu za ljubezensko razmerje. V žensko krepkost sploh ni verjela, nego imenovala krepkost dosledno le previdnost. Dočim je bila Ada še več dni po domači zabavi vsa

klavna in potrta, se je Berta koj drugi dan popolnoma sprijaznila z novo situacijo. Sedež jutraj na svoji postelji, je po dolgem premišljevanju prišla do resolutnega sklepa.

»Da ima mlad mož kakor je Herbert svojo metreso, to je ob sebi umljivo, zakaj le ko bi je ne imel, bi bilo to nenaravno,« si je rekla Berta, ko je vlekla tanke, prozorne nogavice na svojo krepko razvito nogo. »Vsak mlad mož v Trstu ima metreso in starec še po več. Kaj je torej na tem, če ima Herbert z gospo Katarino ljubezensko razmerje? Nič! Oba sta svobodna in ker ne provzročata nobenih škandalov in ne delata pohujšanj, se jim tudi ne sme zameriti. Katarina je mlada, je lepa in vdova, ki nima nič daru za klostersko življenje. Našla sta se, kdo ve kje in imata se — za barona je to le laskavo, da si je znal pridobiti tako metreso. Moj brat bi morda zanjo tisočake žrtvoval, Herberta ne velja nič. To kaže, da je to izreden fant.«

Ko je bila tudi druga nogavica spravljena na nogo, se je Berta postavila pred zrcalo in kometujoč sama s seboj nadaljevala svoja razmišljanja.

»Tako lepa ženska kakor je Katarina, ki se lahko še omoži, če le hoče, začne intimno ljubezensko razmerje, je ali tako blazno zaljubljena,

da sploh ne misli na poroko, ali pa hoče svojega ljubimca prikleniti nase. Ker Herbert nič ni in nič nima, Katarina pa tudi ne, gotovo ne misli na poroko. Katarina je torej samo zaljubljena, a tako ljubezen pa ne traja dolgo in tako razmerje se hitro razbije.«

Zopet je Berta šetajoč se na pol oblečena po svoji sobi razmišljala, a ne več o značaju razmerja med Herbertom in med Katarino, nego o svojih načrtih za bodočnost.

»Predvsem je treba razbiti razmerje med Herbertom in med Katarino,« si je rekla. »Če se moj brat količkaj resno zanima za Katarino, in kakor se je snoči videlo, je zelo razvnet, potem to ne bo posebno težko. In potem bomo tudi jaz lahko razgrnila svoje mreže in sam zlodej bi bil, če bi hči nekdanjega kočijaža ne postala baronica.«

Načrt je bil v glavnih potezih narejen, in kar je Berta Mesesnelova sklenila, od tega ni izlepa nikdar odnehala.

Izkazalo se je hitro, da je Berta vsaj glede svojega brata Ivana prav računala. Ivan je sicer stanoval v očetovi hiši, a je imel svoje stanovanje in je večinoma obojeval in večerjal v gostilni, ker se z očetom nista razumela, odkar je Ivan zapustil očetovo trgovino in postal samostojen kupčevalec. Doslej je le redko-

kdaj obiskoval svojo sestro in svojo sestrično, z očetom pa se včasih po več tednov nista videla. Odkar se je pa Ivan seznanil z gospo Katarino, je bil kar premenjen. Berta se ni zmotila, sodeč, da mu lepa vzgojiteljica na vso moč ugaja in da bi zanjo žrtvoval tisočake. Začel je zdaj prav pogostoma obiskovati Berto in Ada, zlasti kadar očeta ni bilo doma, a tudi na obed in na večerjo je začel prihajati in vedno se je poskušal približati gospe Katarini in ji je posvečal veliko pozornost. Berta je to opazovala s tihim zadovoljstvom in tudi Ada ni motila Ivanovih prizadevanj, dasi je sodila, da je baron Herbert zanjo izgubljen in ji ni prav nič ugajalo, da mu poskuša Ivan izneveriti gospo Katarino.

Ta je posvečala Ivanu ravno toliko pozornosti, kakor je je bila po svoji sodbi dolžna domačemu sinu. Govorila je z njim prijazno, a brez vsake najmanjše kometnosti ter s sigurnim taktom prezirala ali zavrnila vsako najmanjšo približanje čez dovoljeno mejo. Ivan je imel pač vsak dan priliko zabavati se z gospo Katarino, a tudi po preteku štirinajstih dni je moral priznati, da se ni Katarini približal še niti za las.

(Dalje prihodnjik.)

tiko, za kar gasilna društva niso po-
klicana. Godba je zaigrala „Naprej“,
nakar so vsa društva mimo odliko-
vancev defilirala.

Zborovanje se je pričelo ob 11.
uri v telovadnici ljudske šole, ki je
bila primerno okrašena.

Zvezni tajnik g. nadučitelj Trošt
je imel najprej patrijotičen govor v
proslavo cesarjeve 60letnice. Svoj
govor je pričel s kitico: „Trdno daj-
mo se skleniti.“ Podal je pregled o
60letnem cesarjevem vladanju ter na-
števval vse britkosti in trnjeve poti,
ki jih je moral hoditi vladar, a stal
je trdno in neomajno, ker se je vedno
zanašal na verne svoje narode, med
katerimi glede vdanosti tudi Slovenci
nismo zadnji. Cesar pa je tudi z
vsemi člani vladarske rodbine bil
vedno naklonjen gasilstvu, vsaj so se
še pod njim sploh začela ustanavljati
prostovoljna gasilna društva, namreč
leta 1854, a danes štejemo v Av-
striji 14.000 gasilnih društev.

Navdušenemu govoru so sledili tri-
kratni klici „na pomoč“ na cesarja.

Načelnik g. Doberlet je po-
zdravil vladnega zastopnika g. vlad-
nega tajnika Domicelja in g. žu-
pana. Vladnega zastopnika je obenem
prosil, da predloži vdanostno izjavo
na cesarja predloži na pristojnem me-
stu. G. vladni tajnik je prisrčno po-
zdravil zborovalce v imenu politične
uprave ter naglašal, da je vlada vedno
naklonjena gasilnim društvom. Zahvalil
se je za vdanostno izjavo ter se pri-
družil slavju s trikratnim klicem na
pomoč. Tajnikov govor so poslušali
zborovalci stoje.

Zvezni tajnik g. Trošt je pre-
čital imena zastopnikov društev —
zastopanih je bilo 94 gasilnih dru-
štev, tedaj precej nad polovico. Po-
tem je prečital poročilo o Zveznem
zborovanju sploh. Iz poročila povza-
memo, da se je od zadnjega obnega
zborovanja, ki je bil lani meseca julija v
Škofji Loki, ustanovilo 18 novih ga-
silnih društev, a tri društva se še
snujejo. Vseh gasilnih društev na
Kranjskem je 145 zveznih, 11 izven-
zveznih in 3 tovarniška. Izzid iz-
venzveznih društev 4 kmalu pristo-
pijo k Zvezi. Zvezni odbor je imel
4 seje. Vsa zvezna društva z malimi
izjemami marljivo delujejo, le dolg
jih tare posebnost glede gasilnih do-
mov, ki bi jih po postavi morale po-
staviti občine. Županstva z občinskimi
odborom morajo ustanavljati gasilna
društva ter jim nabavljati orodja.
Ravno sedaj je deželna vlada opo-
zila vse občine na tozadevni de-
želni zakon iz leta 1884. Pravila novih
gasilnih društev se potrdijo le tedaj,
ako je priložen sklep občinskega
sveta. Na deželni zbor je Zveza posla-
la petico, da bi se spremenila postava
iz leta 1884 v toliko, da se zviša pri-
spevek zavarovalnic za stražni gasil-
ski zaklad od 2%, na 4%, in da pla-
čajo prispevek zavarovalnice same, ne
pa da ga zvrnejo na zavarovalce.
Mesto tajnika, ki je po pravilih član
odborna, se je volil drugi odbornik.
Delo tajnika se množi, kar ga pa
veseli, ker vidi, da se društva zave-
dajo svoje naloge. Županstva sama
prosijo zvezno vodstvo, naj pride
tajnik k ustanovnim shodom poučit
o delu in namenu društva. — Med
podporniki in dobrotniki gasilstva
omenja poročilo v prvi vrsti Kranj-
sko hranilnico, ki daje vsako leto ga-
silnim društvom lepe zneske, po-
sebnost pa še pri ustanovitvi. Izmed
zavarovalnic prednjači „Graška vz-
ajemna zavarovalnica“, ki daje ne samo
nagrade v slučaju požara, temuč tudi
ustanovne zneske. Vsem dobrotnikom
se izreka zahvala in priporočila za
bodoče. — Izmed umrlih članov spo-
minja poročilo v prvi vrsti g. Jos.
Fajdige iz Kamnika, ki je bil tudi
zvezni odbornik. Tudi bratska dru-
štva obžalujejo izgube odličnih gasil-
cev. Hrvatje so izgubili svojega na-
čelnika Gjura Deželica, Čehi pa Ja-
koba Jindro. V znak sožalja so zbo-
rovalci vstali. — Nadalje poziva po-
ročilo tovariše, naj hodijo ravno pot;
politične strasti naj se ne zanašajo v
gasilske vrste, temuč gasilna društva
naj delujejo le na polju humanitete
v prid domovine. — Dne 2. decembra
lani je sprožil starosta g. Doberlet
lepo misel, da se ustanovi v prid
onemoglim gasilec, njih vdovam in
sirotam jubilejni fond v spomin 60
letnega vladanja cesarja. Ta misel se
je navdušeno sprejela ter se je takoj
pričela akcija nabiranja prostovoljnih
doneskov. Tozadevni okoliščini na gasilna
društva je našel prijazen odmev. Na-
pravilo so se tudi prošnje na vse
večje, na Kranjskem poslujoče zava-
rovalnice, a nekatere niti odgovorile
niso. Prednjačila je zopet „Graška
vzajemnica“ z zneskom 500 K. Na-
dalje so darovale: „Avstrijski Fönix“,
„Generali“, „R. Adriatica“, „Slavija“
in „Donava“ po 300 K, „Nort British“
pa 150 K. Kranjska hranilnica je po-
slala znatni znesek 1000 K. Dosedaj
je nabranih in naloženih 3964 K. Po-
ročila poziva k vztrajnemu nabiranju,
da bo konca leta 5000 K, nakar bo
prihodnje leto začela ustanova poslo-
vati. — Lani se je tudi sklenilo izdati
„Gasilski koledar“. Izdaja se je po-

verila tajniku. Po odbitku vseh stro-
škov je dal koledar čistega dobička
298 K 30 h, ki jih je tajnik poklonil
jubilejnemu fondu. Za svoj trud si ni
vzel tajnik niti vinarja. — Poročilo
se je vzelo odobruje na znanje. —
G. Lavtižar je pohvalil poročilo, ki
dokazuje, da je odbor vestno deloval.
Zahvaljuje se posebno g. Doberletu
za lepo idejo jubilejne ustanove. Pri-
poroča, naj se v bodoči koledar vza-
mejo tudi pravila Zveze in gasilnih
društev.

G. tajnik je nato podal tudi bla-
gajniško poročilo, ki se je tudi odo-
brilo. Od preostanka se da 500 K za
jubilejni fond. Za pregledovalce ra-
čunov so bili izvoljeni gg. Barle,
Maurer in Ig. Mrhar.

Nato je tajnik poročal o spre-
membah pravil; med drugimi se naj
spremeni § 1 tako, da ne bo sedež
Zveze le Ljubljana, temuč vsakokratno
bivališče načelnika.

Pri posebnih predlogih je stavil
tajnik ljubljanskega gasilnega društva
g. Barle sledeča dva predloga: 1) Od-
boru Zveze se naroča, da do prihod-
njega obnega izdela pravila za ga-
silne župe (razdelitev po okrajih) in
načrt za razdelitev. — 2) Zvezna pra-
vila naj ostanejo do prihodnjega
obnega zbora neizpremenjena, a do-
tyle se naj napravi načrt novih pravil
za „Slovensko gasilsko zvezo“, ki
morajo biti prilagojena razdelitvi
po župah. — V utemeljevanju je
predlagatelj izjavljal, da je pri narašča-
jočem številu gasilnih društev potrebna
decentralizacija. Razdelitev po okrajih
imajo tudi v drugih deželah, n. pr.
na Koroškem in Štajerskem. Na
Kranjskem bi imeli 12 žup. V ljub-
ljanski župi bi se naj vzela društva
v Šiški, na Viču, v Mostah in Šte-
panji vasi. Slovenska gasilska zveza
bi naj obsegala tudi Spod. Štajer in
Primorsko. Za predloga so se zavze-
li gg. Turk, Lavtižar, Lav-
renčič itd. G. Trošt, Doberlet
in Petrič so izražali sicer pomisleke
proti predlogoma, ki pa sta bila vendar
z veliko večino sprejeta.

G. Jezernik je v imenu gasil-
nega društva v Stobu predlagal, naj
bi Zveza založila lastne vizgalice. Na
splošno ugovarjanje, da bi bilo to na
škodo Ciril-Metodovi družbi, je pre-
lagatelj svoj predlog umaknil.

G. Lavrenčič iz Sodražice je
predlagal, naj se uredi enakomerni
nastop gasilnih društev pri cerkvenih
slavnostih, ker se dogaja, da izrah-
lajo župniki gasilna društva za kle-
rikalno štafazo ter se je celo zgodilo,
da so gasilci na župnikov ukaz nosili
pri procesijah čelade v rokah. Na ta
način se krši disciplina ter si jem-
ljejo društva sama ugled. — G. Do-
berlet je rekel, da ta predlog sicer
ne spada sem. Gasilna društva niso
poklicana za cerkvene parade, temuč
za pomoč v nesreči. G. Trošt je iz-
javil, da je društvom dano na prosto,
ako se hočejo udeleževati cerkvenih
slavnosti, vendar tako, da ne trpi
njih ugled.

Razpravljalo se je še o nekaterih
internih predlogih, nakar se je vršila
volitev. Izvoljeni so bili v zvezni od-
bor gg. Fr. Doberlet, Jos. Turk
in Fr. Lavtižar, nadalje pa še za-
stopniki za Notranjsko gg.: M. Pe-
trič, K. Majer in Smole; za Do-
lenjsko gg.: G. Luser, V. Ogore-
lec in Jos. Tratar; za Gorenjsko
pa gg.: I. Debelak, J. Rus in I.
Toman. Pri konstituiranju je bil
zopet izbran g. Doberlet za načel-
nika, g. Petrič pa za podnačelnika.

Po zborovanju je bil skupni obed
v gostilni „pri Črnem orlu“. Vrsto na-
pitnice je otvoril načelnik vrhnjskega
gasilnega društva g. Meier, ki je
napil cesarju. Godba je zaigrala ce-
sarisko pesem, ki so jo vsi stoji po-
slušali. Vladni tajnik g. Domicelj
je napil starosti kranjskih gasilcev
g. Doberletu. G. Doberlet se je za-
hvalil ter zaključil svoj govor v pro-
slavo cesarjevega jubileja. G. Turk
se je v imenu vseh zunanjih gasilnih
društev zahvalil vrhnjskemu društvu,
predvsem pa načelniku g. Meierju za
prisrčni sprejem. Župan je v šaljivem
govoru napil odlikovanim članoma
vrhnjskega gasilnega društva. Brzo-
javne pozdrave sta poslala gg. vladni
svetnik Chron in v imenu krapin-
skega gasilnega društva Doberlet.

Zlet gorenjskih sokolskih društev v Kranju.

Sokolstvo misel prodira z mogoč-
nimi strumnimi koraki v slovenski
narod.

Napredek zadnjih let je tako ve-
likanski, da ustanovitelji slovenskega
sokolstva lahko s ponosom zrejo na
sadove, ki jih rodi 1863 leta zasajeno
drevo, ljubljanski Sokol, po katerega
inicijativi so se ustanovila vsa slo-
venska sokolska društva, ki jih šte-
jemo danes že 42 z nad 4000 člani
in članicami.

Posebno pa se je razvnelo so-
kolsko življenje letos, ko so ustanov-
ljene po Slovenskem sokolske župe,
ki naj olajšajo delo centrali, „Slov.

Sok. Zvezi.“ Imeli smo letos doslej
že pet večjih sokolskih zletov: v Lo-
gatu, Kostanjevici, Trzinu, v soboto
v Kranju, večerj pa v Ljutomeru. Na
vsak imed teh zletov je prihitelo po
300 do 400 Sokolov v kroju od blizu
in daleč ne zmeneč se za kakršnokoli
vreme.

Govoriti nam je danes o sokol-
skem zletu v Kranju, o zletu gorenj-
skih sokolskih društev predvčeršnjim.

Pretekla dva dneva sta prešla v
znamenju dežja, naličev, bliska, treska,
in groma. Dasi je bilo skoraj ves teden
in ni v petak kazalo nobene spre-
membe, vendar se Sokoli niso ustra-
šili tega. Sokol ni plašljivec. To so
pokazali zlasti vrli ribniški in novo-
meški Sokoli, katerih prvih je došlo
na zlet 24, drugih pa 22.

Kakor pri vsakem sokolskem zletu
tako je bila tudi pri tem glavna stvar
telovadba. Šest ur so bili telovadci
na telovadišču! To kaže požrtvoval-
nost in vztrajnost, ki je lahko vzgled
vsakemu Sokolu.

Ob 7. zjutraj so se sešli vsi So-
koli gorenjske župe na telovadišču,
ki leži pod železniško progo. Lepšega
prostora pač menda ni zlepa dobiti,
kot je ta! Zbrani Sokoli in sicer člani
kranjskega, jeseniškega, javorniškega,
tržiškega, radovljanskega in škofje-
škega Sokola, so imeli najprej redovne
vaje v četah in zborih. Bilo jih je tri
zbore. Bilo je videti kot na vojaškem
vežbališču: resni obrazi, strumni ko-
raki, prava narodna armada.

Po redovnih vajah je bila tekmo-
valna telovadba, ki se je udeležilo
šest vrst, in sicer na drogu, bradlji,
konju vzdolž in konju na šir, skok v
višino in daljavo ter tek. Tekmovali
so člani vseh omenjenih društev in
sicer prvič. Bili so neustrašeni kljub
slabemu vremenu in dežju, ki je ve-
nomer skušal prekiniti vaje in tekmo,
a se mu vsled vztrajnosti Sokolov ni
posrečilo. Izid tekme še ni znan.

Nato so se vršile vaje za popol-
danskno telovadbo. Najprej so imele
telovadke iz Kranja in Šiške skušnjo
z obroči. Pokazale so res pravo izur-
jenost in disciplino. Popoldne žal
zaradi slabega vremena niso mogle
nastopiti. Za njimi so se vršile vaje
naraščaja s palicami. Ko so se te iz-
vajale, pripeljali so se Sokoli iz Ljub-
ljane od južne strani. Bili so to rib-
niški, novomeški ljubljanski, Sokol
Ljubljana I in II in šišenski Sokol.

Tem se je nudil krasen pogled na
armado naraščaja in članstva. Bil je
neizbrisen vtisk na gledalce iz vlaka,
zato so pa tudi zagrmeli mogočni
„Na zdar“ klici iz vseh voz, kateri
klici so našli krepke odmev v sokol-
skih vrstah na telovadišču. Prišedi
na postajo so prikorakali dočleli s
štirimi zastavami (ljublanskega, šišen-
skega, ribniškega in novomeškega
Sokola) ter ob trobentanju trobenta-
čev ljubljanskega Sokola na telova-
dišče, kjer so počakali konca skušenj.
Za vajami naraščaja so bile proste
vaje članstva, sestavljene nalašč za
ta zlet. Končane so bile ob enajstih,
na kar so se vsi Sokoli, ki jih je bilo
nad 300, razvrstili v čete in odkora-
kali v mesto. Najprej je šla celjska
narodna godba, za njo zastavonoše z
zastavami ljubljanskega, šišenskega,
novomeškega in ribniškega Sokola, za
njimi Sokolska društva, ki so se pri-
peljala ravnokar z vlakom, ter žirov-
ski in idrijski Sokol, vsi kot gostje
in pod vodstvom zveznega starosta
brata dr. Oražna in zveznega načel-
nika brata dr. Murnika, potem pa
gorenjska sokolska društva na čelu z
zastavo, ki jo je nosil odvetnik brat
dr. Kušar, kar je vzbudilo splošno
pozornost. Koliko pa imamo sloven-
skih odvetnikov sokolskih zastavonoš?

Kranj je bil ves v zastavah. Tako
menda še gotovo ni bil nikdar okra-
šen. Zastave so bile vse — razen ene
same — izključno slovenske in češke.
Vrh klancu so pokali topiči, ko je pa
prišel impozanten spreved na glavni
trg, vsule so se na Sokole dišeče
ovetlice in krasni šopki iz rok dam,
gospodičen in gospa. Iz sto in sto
grl občinstva, ki je napolnilo trg in
okna, so završili krepki „Na zdar“ in
„Živio“ klici. Dasi je bil dež kot iz
škafa, je bilo navdušenje velikansko
tako v sokolskih vrstah kakor med
civilnim občinstvom. Pred mestno hišo
se je ustavila sokolska armada, formi-
rana v štiri zbore. Navzočega je bilo
tudi 130 naraščaja v kroju, ki je isto-
tako vrlo discipliniran tvoril zase
zbor.

Sokolstvo je pozdravil v imenu
mestne občine vsled odsočnosti župana
Šavnika obč. odbornik dr. Štempi-
har. Navzoč je bil ves občinski zastop.
Govornik je govoril v vznesenih be-
sedah, prepojenih narodnega navdu-
šenja in iskrene ljubezni do sloven-
ske domovine. „V mladih letih“,
rekel je, „smo brali v šolskih knjigah
o špartanski materi, ki je sinu, odha-
jajočemu na vojsko, dejala, da rajša
vidi, da ga ubijejo v boju, kakor pa
da bi bil ubežnik. Zgražali smo se
takrat nad to krutostjo rodne matere,
danes pa vidimo, da je v njenih be-
sedah tičal lep kos grške vzgoje, ka-
tere namen je bil izveždati grški
narod do največje popolnosti, individu-

nalnosti in mu vcepiti pravi pojem
skupnosti. Zato so bili Grki tako mo-
gočen narod. Smer naše šolske vzgoje
je pa povsem drugačen. Pri nas se
gre le zato, da se vzgajajo dobri
urašniki, duhovniki in vojniki. Ni pa
namen te vzgoje vzgajati individual-
nih oseb. Ako se pri nas vzgoji kaka
individualnost, nastala je preko naših
šolskih postav. Sokolska ideja ima
namen vzgajati energijo, popolniti
individualnost, delovati na skupnost.
Demokratska so njena načela in
močan je njen klic, ki se glasi: Nazaj
k naravi! Ptič sokol, simbol sokolskih
društev, ljubi sonce, zrak in hrepe-
nenje po višavah. Tudi slovenski So-
koli ljubijo svetlobo, čisti zrak in hre-
pene po napredku svojega naroda. Da
se uresniči njih cilj in namen, da bo
naš narod prišel do lepe bodočnosti,
treba je, da bo naš naraščaj zdrav
špartanski. Potem bo Slovenec zme-
ren v sreči in vztrajen in pogumen v
nesreči. Ustanovitev gorenjske sokol-
ske župe je korak naprej v gorenj-
skem sokolstvu. Meščanstvo Kranja je
pokazalo z današnjim dnem, ko se
vrši prvi zlet gorenjskih sokolskih
društev v našem mestu, da ima živo
smisel za sokolsko idejo. Srčno vas
pozdravljam v imenu mestne občine
z željo, da bi bilo vaše delo blago-
nosno, da bi kmalu dosegli namera-
vane cilje. Ob vzvožju častitega Storž-
ca, ki je videl krute boje Slovencev
s Turki, ki je gledal toliko neveselega
v slovenskem narodu, vam kličem
krepke „Na zdar!“

Mogočen je bil sokolski odziv,
trikratni „Na zdar“ je zazril tudi iz
tisoč grl gorenjskega ljudstva, godba
je pa zaigrala sokolsko koračnico.

Za pozdrav dr. Štempiharja se je
zahvalil starosta „Slov. Sok. Zveze“
brat dr. Oražen. „V trdnjavi sloven-
stva in napredka smo se zbrali, da
manifestiramo sokolsko idejo. Zadu-
čas je, da prodere sokolska misel med
nas Slovence vsepovsod. Ošabni tujec
se širi prevzetno, da bi uam ugrabil
slovensko zemljo in nas potujčil. Ka-
dar bo ves slovenski narod prepojen
sokolskega duha, takrat mu bo zago-
tovljen obstoj in bodočnost. Veseli
me, da je navzočega toliko zavednega
občinstva. Hvala vsem za prisrčen
sprejem, specijalno hvala za krasne
besede govornikov. Vsem kličem so-
kolski „Nazdar!“

In zopet je zadonel po trgu „Na-
zdar“ in „Živio“.

Ob krepkem trobentanju ljubljanskih
trobentačev pod vodstvom brata
Bučarja so šle sokolske čete po mestu.
Zopet se je vsipalo gosto ovetje nanje
od vseh strani. Dež je bil, kot bi hotel
skušati potprežljivost in vztrajnost
sokolske. Videl je, da slovenski Sokol
nima strahu pred tako elementarno silo.

Kosili so Sokoli po raznih na-
rodnih gostilnah. Povsod so bili spre-
jeti nad vse ljubeznivo. In ko so za-
peli par narodnih slovanskih pesmi,
osvojili so si srca vseh, seveda pred-
vsem lepega ženskega sveta.

Dež le ni hotel ponehati in splošno
se je že mislilo in tudi napovedovalo,
da telovadbe ne bo. Proti štirim se
je pa neprestano ulivanje izpod neba
vendar nekoliko umirilo, dasi popol-
noma dež ni ponehal, ampak je vedno
mršalo po malem. Zato se je kljub
temu vršila telovadba, ki jo je prišlo
gledat nad 1500 oseb. Večina njih je
zasedla prostor ob cesti v Ljubljano
nad železnico, kjer je imela zlasti na
proste vaje najlepši pogled. Pri telo-
vadbi je sodelovala celjska narodna
godba.

Najprej je izvajalo 150 dečkov
naraščaja proste vaje s palicami v
dvojicah. Dasi so bili med njimi dečki
stari komaj po pet let, vendar se je
izvedba izvršila dobro. Bil je naraščaj
iz Kranja, Jesenice, Javornika, Trzinca,
Radovljice in Škofje Loke. Discipli-
nirano vodstvo posameznih oddelkov
naraščaja nas je navdalo z najboljšim
upom na bodočnost gorenjskih sokol-
skih društev. Vaje naraščaja je vodil
brat Ažman, načelnik kranjskega
Sokola.

Proste vaje, sestavljene za kranj-
ski sokolski zlet, je izvajalo 80 članov
kranjskega, jeseniškega, javorniškega,
tržiškega, radovljanskega in škofje-
škega Sokola. Te vaje, ki so zelo težke
in komplicirane, so se izvajale izredno
lepo. Telovadci so bili vsi izvrstno
izvežbani. Ponavljala se je vsaka vaja
štirikrat in je bila n. pr. druga izva-
jana naravnost vzorno. Gibi teh vaj
so jako moderni. Občudovali smo lepa
telesa telovadcev, krepke postave, od
solnce ožgane, zagorele obraze. Izvr-
šene so bile vaje na lepo godbo s 4.
vesokolskega zleta v Pragi. Celjska
godba je pod vodstvom g. Koruna
izborna rešila te točke. Vaje članstva
je vodil brat Evgen Sajovic, nad-
zornik gorenjskih sokolskih društev.

Sledila je telovadba na orodju.
Gorenjska župa je nastopila v 7 vrstah
in sicer: ena vrsta Kranj, miza —
gorenjska vzorna vrsta, bradlja — ena
vrsta Kranj, konj vzdolž — ena vrsta
Loka, bradlja — ena vrsta Kranj,
koza — ena vrsta Radovljica, bradlja
ena vrsta Jesenice, drog. V teh vrstah
je telovadilo 52 telovadcev. Telova-
dilo se je lepo, zlasti na bradlji je

gorenjska vzorna vrsta dosegla krasne
uspehe. Vsi telovadci so se potrudili,
da so storili vse, kar je bilo v njih
močeh. Stoto telovadbona orodju je
gorenjska župa pokazala
svojo sokolsko zrelost. Kdor je
videl zbrane Sokole z Gorenjskega in
njih delo, vzbudila se mu je vzpričo
tako zdatnega sokolskega naraščaja
in moštva misel, da gorenjski na-
rod lahko z mirno vestjo sprej-
me boj, ki se mu ponuja. Pre-
pričani smo, da bo z delom izšel
kot zmagalet iz njega. Vsi te-
lovadci kakor tudi oni, ki so izvajali
proste vaje članstva in naraščaja, so
bili burno aplavdirani pri vsaki točki.

Nato je nastopila matica vsega
slovenskega sokolstva, ljubljanski So-
kol, ki je postavil vzorno vrsto. Ta
je telovadila na bradlji in napravila
tri skupine pod skušenim vodstvom
Zveznega načelnika staroste ljubljans-
kega Sokola, očeta slovenskega so-
kolstva, brata dr. Viktorja Murnika.
V vrsti so bili bratje Bukovnik, Mal-
ner, Porenta, Štibil, Vidmar, Thaler
in Miklavc, torej tekmovalci iz med-
narodne tekme lanskega vesokolskega
zleta v Pragi in drugih tekem slo-
vanskega sokolstva. S svojim nasto-
pom so dosegli višek priznanja, izpe-
ljava vaje je bila neprekosljiva.

Ljubljanska vrsta bi bila nasto-
pila še na drogu, a dež, ki se je jel
usipati vedno gostejše, je preprečil ta
namen. Na drogu bi bila ta vrsta šele
pokazala, kaj zna.

S tem je bilo telovadbe konec.
Gmotno se sicer ni dosegel pričako-
van uspeh, moralen uspeh je bil pa
tak, da boljši biti ni mogel. Tak
moralen uspeh želimo v vsake-
mu drugemu društvu v obtemplem
vremenu! Slabo vreme ni nič vpli-
valo na sokolsko delo v Kranju.

Telovadbo so prišli gledat tudi
Čuki. Upamo, da so se naučili marsi-
kaj koristnega in zdravega.

Vsled dežja, ki je z novo silo lil,
se v „Zvezdi“ nameravana veselica ni
mogla tam vršiti, ampak se je občin-
stvo zbralo v sokolovi telovadnici.
Da je bil sicer obširni prostor pre-
majhen, se nikakor ni čuditi, kajti
prišlo je na zlet mnogo občinstva iz
vseh gorenjskih krajev zlasti mest,
pa tudi iz Ljubljane in drugod. Pri
veselici je sodelovala celjska narodna
godba, okrepčala željnim gostom so
pa stregle vrle kranjske gospe in
gospodične pod načelstvom gđ. Karle
Sajoviceve. Načelnica za prodaj-
anje šampanjca je bila gospa Maj-
dičeva, za jestvine gđ. Karla
Sajoviceva, za vino ga Valenči-
čeva in gđ. Nuša Sajoviceva, za
pivo ga. Kokaljova in ga. For-
mandlova, za piškote ga. Pirčeva,
v kavarni ga. Sedejeva, šopki in
razglednice so se pa prodajali pod
načelstvom gđ. Anice Sajoviceve.
Dame so bile okrašene s pentljami,
kokardami in ovetlicami v lasih. Na-
rodne noše so bile slikovite.

Kmalu se je v dvorani razvilo
najneprisiljenejšee veselje kot sploh na
sokolskih prireditvah. Vesele pesmi
so se pele vseprek, čuli so se pa
tudi govori polni navdušenja. Br. J. Sa-
jovic starosta Kranj. Sokola, se je
zahvalil vsem Sokolom in občinstvu
za udeležbo in izražal upanje, da
pridejo na vse prihodnje sokolske
prireditve po Gorenjskem. Brat dr.
Kušar je poudarjal potrebo skup-
nega sokolskega delovanja. Potem ga
ni, ki bi nas premagal. Slovensko
zemljo hočemo braniti do
zadnje kaplje krvi, niti pedi
je ne sme priti tujcu v roke.
Brat Engelbert Gangl je kot za-
stopnik delavskega mesta Idrije želel,
da prodre sokolska ideja v zadnjo
kmečko koč. Že pri zibelci se začni
sokolska vzgoja! Vesel je, da je na-
rodno ženstvo v službi sokolstva.
Našo slovensko mladino, zlasti žen-
sko, moramo navdušiti za sokolske
ideje. Gospodariji hočemo biti na
svoji zemlji. Naj živi naša mladina!
Ako je ona naša, niso izgrešana pota
Slovencev! Zivahno odobravanje je
sledilo vsem trem govorom.

Prekmalu je prišel čas odhoda
zunanjih Sokolov. Težko se je bilo
ločiti od prijaznih gostitelj in go-
stiteljcev, obljubili pa smo, da ko
pridemo prihodnjič na sokolski zlet v
Kranj, pripeljemo seboj vse one, ki
so zdaj zaradi slabega vremena ostali
doma. Nam ni nič žal, da smo se
udeležili zleta, akoravno nas je pralo
tudi ob odhodu iz Kranja kot za
stavo. Med udeleženci slavnosti smo
opazili med drugim deželna poslanca
dr. Trillerja, Cirila Pirca. Dež. posl.
Gangl je bil v kroju.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. avgusta.

— Povodenj na ljubljanskem
Barju. Vsled silnega deževja posled-
njih dni je ljubljansko Barje popol-
noma preplavljeno ter je uničen Bar-
janom ves pridelek, kolikor ga je po-
prejšnja suša še pustila. Ker so
vsled teh letošnjih katastrofalnih
nezgod prebivalci Barja gospodarsko
silno oškodovani in povečini popolno-

ma uničeni, je dolžnost vseh poklica-
nih faktorjev, da jim izdatno prisko-
čijo na pomoč. Gospod državni po-
slanec Ivan Hribar odposlal je takoj
danes, ko se je večeraj, v nedeljo
osebno preprčal o obsegu povodnji
na Barju sledečo brzojavko: »Nje-
govi ekscelenci ministrskemu pred-
sedniku baronu Becku na Dunaju.
Vsled večdnih silnih naličev je
od večerajšnjega dne ljubljansko Bar-
je popolnoma preplavljeno, tako, da
so uničeni vsi poljski pridejki. Ker
so prebivalci izgubili vsled prejšnje
neprimerne suše vso košnjo in vsi
žitni pridelek, hode izdatna državna
pomoč neizogibno potrebna, na kar
si dovoljujem opozoriti Vašo ekscel-
enco. Državni poslanec ljubljanski,
Ivan Hribar.« — Sličen brzojav
odposlal se je tudi gospodu poljedel-
skemu ministru dr. Ebenhochnu.

— **Kongres slovanskih časni-
karjev v Ljubljani.** Kakor se nam
poroča iz Prage, se je dosedaj pri-
glasilo s Češkega, Poljskega in Ru-
skega 60 časnikarjev in drugih
uglednih oseb, da se udeležijo kongre-
sa v Ljubljani. Ker poteče rok za
priglasitev šele 20. t. m., je gotovo,
da bo udeležba na kongresu s strani
Čehov, Poljakov in Rusov še veliko
večja. Ker se Jugoslovani - Hrva-
tov, Srbov in Bolgarov, katerim so
bila vabila na kongres poslana šele
pred kratkim, udeležijo shoda najmanj
toliko število, se je nadejati, da bo
ljubljanjski kongres tako številno po-
sečen, kakor doslej še nobeden.
Sploh bo kongres stal pod avspicijami
praške slovanske konference, ker
se bo na kongresu razpravljalo tudi
o vprašanjih, ki so bile predmet po-
svetovanj na omenjeni konferenci.
K temu še pripomnimo, da je sklicel
g. dr. Vratislav Černý na dan 8.
septembra t. l. v Ljubljano tudi
konferenco zastopnikov slovanskih
turistovskih društev. Na tej konfe-
renci se ima osnovati zveza vseh slo-
vanskih planinskih društev.

— **Glavna skupščina družbe sv.
Cirila in Metoda** je določena na dan
13. septembra t. l. v Ptuj. Pozivlja-
mo vse podružnice, da skličejo nemu-
doma občne zbere, volijo odbor in
imenujejo delegate, kateri jih bodo
zastopali ob glavni skupščini. Ako
kaka podružnica tega ne stori o prav-
nem času, ne bode zastopana na obč-
nem zboru. Nahajajo se tudi podruž-
nice, ki sicer vzorno delujejo in dru-
žbo gmotno podpirajo, ne morejo pa
se odločiti, da bi imele občni zbor in
volile odbor. Prosimo točnosti tudi s
te strani, da moremo izkazati javno-
sti družbeno stanje. Prosimo tudi, da
se naznani vodstvu število podruž-
ničnih članov: pokroviteljev, usta-
novnikov, letnikov in podpornikov.
Čim večja jasnost in točnost iz po-
družnice, tem večja iz naše centrale.

— **Iz uredništva.** Dan na dan
nam dostavlja pošta cele gomile pi-
sem in dopisnic. Vmes je prav mno-
go takih, ki so nezadostno frankira-
ni, ali pa sploh nimajo znamk. Zgodi
se večkrat, da nam v takem pismu re-
sko kaj važnega piše, še večkrat pa,
da so v teh pismih čisto brezpomemb-
ne stvari. Bodi torej novopeč pveda-
no, da uredništvo nezadostno franki-
ranih pism ne sprejema. Navadno
pride namreč »energično« pisano
vprašanje, zakaj te ali one stvari ni-
smo sprejeli, mi pa nimamo ne časa
ne volje odgovorjati na taka pisma.
Sploh je vprašanje, zakaj se ta ali
oni dopis ali listek ni priobčil popol-
noma nepotrebnost, ker je vzrok vedno
eden in isti: rokopolis ni bil poraben.
Kar je dobro, resnično, zanimivo in
se strinja z vodilnimi načeli lista ter
prihaja od popolnoma verodostojnih
oseb, se itak vse sprejme. Kar pa ne
ustreza, gre pač v koš. Tudi na za-
htevanja, naj kak rokopolis vrnemo,
se ne moremo ozirati. Rokopolis se vsi
uničujejo, sprejeti in nesprejeti. Ta-
ko je navada po celem svetu, ker bi
drugače uredništva sploh ne mogla
izhajati, in ta navada se mora udo-
mačiti tudi pri nas in mora enkrat
konec biti tem primitivnim razme-
ram, ki vladajo pri nas.

— **Zveza slovanskega učitelj-
stva na Avstrijskem** je bila ustanov-
ljena v sredo, dne 12. t. m. Z vzklj-
kom so bili izvoljeni v odbor: Josip
Černý, starosta »Zemskega učitelj-
skega spolka učiteljskega« v Pragi, za
predsednika, Matija Hajný, učitelj
v Jankovicah na Moravskem, za
tajnika, Stanislav Nowak, ljud-
skošolski učitelj v Krakovu, za I.
podpredsednika, Mihajlo Sozan-
ski, učitelj v Jasenici pri Solni pri
Drohobici, za II. podpredsednika in
Adolf Schuster, učitelj v Boja-
novi, za blagajnika. Člani odbora so:
Engelbert Gangl, deželni poslanec
in urednik »Učiteljskega Tova-
riša« v Idriji, Dragotin Pribil,
okrajni šolski nadzornik na otoku
Krku, Vjekoslav Marinković,
profesor v Splitu, B. Herasimovič,
učitelj iz Bukovine, V. Bie-
ronski, učitelj iz Galicije in M.
Gebauerjeva, učiteljica v Krom-
erizu.

— **Okrajna bolniška blagajna na
Vrhniki.** Volitev odbornikov se je

vršila 9. t. m. Zmagali so klerikaleci
sicer z neznatno večino, a zmagali so
vsled breznačajnosti nekega člove-
ka v Borovnici, ki je bil doslej velik
liberalce. S tem možem bo treba te-
meljito obračunati.

— **Katoliška morala.** Pred krat-
kim je v Leipzig-Stötteritz izšla no-
va izdaja brošure »Moraltheologie«,
katero je bil na latinskem jeziku svo-
je dni pisal sloviti in sveti Alfonz
Liguorski. Ali, čuda velikega! Od sa-
škada pravdnika je bila brošura za-
plenjena, pa ne morda radi sovra-
štva do katoliškega moralista, ampak
radi nesramne vsebine. Pravdnik je
rekel, da se na nemškem jeziku pač
ne sme prodajati takih nesramnosti.
No, da, kak Boccaccio se sme tiskati,
ali ta svetemu Alfonzu niti, do prs
ne sega.

— **Iz poštne službe.** Za poštarja
v Spod. Dravogradu je imenovan
poštni oficijant v Mariboru Lud.
Florenini. Službo pošte odpra-
viteljice pri novoustanovljeni pošti
v Dobovi je dobila poštna oficij-
antinja v Brezicah Marija Vaden-
al.

— **Sprememba pri finančni pro-
kuraturi v Celoveu.** Finančni proku-
rator v Celoveu, dvorni svetnik dr.
M. vitez Stibral je šel v pokoj
tudi dobil pri tej priliki komturni
križ Franc Jožvega reda. Za na-
slednika je imenovan višji finančni
svetnik dr. Frid. Fossel pl. Ar-
thenfels.

— **Jubilarna slavnost ognje-
gascv.** Vse prireditve preteklih dveh
praznikov je motil ali pa celo pre-
prečil dež. Tudi ljubljanski ognjegasci
so imeli nesrečo, da se nameravana
prireditve deloma ni vršila, kar se pa
je, se je moralo vse zelo omejiti. Na
slavnost so pričakovali do 1000 ognje-
gascv, prišlo jih je pa le 229. V
soboto zvečer je bil koncert v me-
ščanski pivnici v notranjih prostorih.
Včeraj dopoldne ob 10. je bila v
društvenih prostorih v Mestnem domu
maša, ki jo jebral g. dr. Opeka. Ude-
ležila sta se je dvorni svetnik grof
Chorinsky in grof g. Kunigl kot za-
stopnika dež. vlade, bil je navzoč
župan g. Hribar, načelnik zveze kranj-
skih ognjegascv g. Doberlet ter dru-
štvena zdravniška gg. dr. Gregorič in
dr. Zajca. Izmed gasitnih društev so
bila navzoča: ljubljansko (60 mož),
tobačna tovarna (22), Pirniče (14),
St. Vid (14), Stara Loka (19), Zabcina
(8), Mengeš (10), Srednja vas (2), Bo-
hinjska Bistrica (12), Vižmarje (3),
Štepanja vas (19), Moste (18) in Bi-
zovik (18). Po končani maši, pri ka-
teri se je streljalo z Grada, so defila-
rala društva pod vodstvom podnačel-
nika ljubljanskega gasilnega društva
g. Josipa Turka pred omenjenimi
gospodi. Večina ognjegascv je šla
nato na zajtrkovalni koncert v me-
ščansko pivnico. Ob 12. je šla depu-
tacija ljubljanskega resničnega in izo-
braževalnega društva in sicer gg.
Stricel, Turk in dr. Gregorič k dež.
vladi, kjer so izrazili svojo vdanost
napram cesarju in prosili, naj se spo-
roči ta njih izjava kabinetni pisarni.
Ob polu 2. popoldne je bil v gornji
mali dvorani hotela »Union« slavno-
stni banket, katerega se je udeležil
odbor ljubljanskega gasilnega društva,
župan g. Ivan Hribar, načelnik zveze
kranjskih ognjegascv Doberlet, dru-
štvena zdravniška ter načelniki zuna-
njih ognjegasnih društev. Sodelovala je
pri banketu vojaška godba. Kot na-
čelnik ljubljanskega gasilnega društva
je napil g. Stricel cesarju in pozval
udeležence, da so zaključili trikratni
»Slava« cesarju. Istočasno so zagr-
meli streli z Grada. Ko je bil ofici-
jalni del banketa končan, je napil g.
Turk kot podnačelnik društva Do-
berletu, ki je osivel pri gasilnem
društvu in ki je vedno zastopal mo-
derne ideje. G. Stricel je napil g.
Ravheharju iz Bohinjske Bistrice in
želel, da bi vsa gasilna društva imela
tako vztrajnega načelnika, ki se ni
ustrašil nobenega vremena, ampak
prišel s svojo četo v takem vremenu
iz take daljave. G. Doberlet se je
zahvalil za Turkovo napitnico in pri-
povedoval marsikaj iz svojega živ-
ljenja, kako je bil že od mladosti
vnet za gasilna društva. Napiljo vsem
kranjskim gasilnim društvom kot svo-
jim otrokom. G. Turk je napil ča-
sopisju, ki ima dandanes toliko moč.
Zahvalil se mu je za dosedanje po-
dporo in želel še v prihodnje take. G.
Lavtičar je kot zastopnik okoliških
gasilnih društev častital prirediteljem,
ki se niso strašili ne dela ne stroškov,
da dostojno proslave cesarjev jubi-
lej, in napil ljubljanskemu gasilnemu
društvu zlasti pa njegovemu neustra-
šenemu načelniku g. Striclu. G. Stri-
cel se je zahvalil vodji zdravniškega
oddelka g. gr. Gregoriču in njega na-
mestniku g. dr. Zajcu, ki se žrtvujeja
pri vsakem požaru. Z željo, naj bi
bila še nadalje tako naklonjena druš-
tvu, jima je napil. G. Turk je napil
vsem načelnikom gasilnih društev, ki
so se udeležili slavnosti. G. dr. Gre-
gorič je poudarjal vzorno disciplino
in vzajemnost moštva in prosil na-
čelnika, naj sporoči temu, da so se
udeleženci banketa spominjali njih

vzornega delovanja, ker le s njimi
se da vršiti tako človekoljubna na-
loga, kot jo imajo gasilna društva.
Napil je moštvo. G. Andlovec
je kot tajnik ljubljanskega gasilnega
društva izrekal načelniku g. Striclu
zahvalo za delo in trud v celnem letu
ter blagajniku g. Barletu, ki mu je
šel na roko pri delu za veselico in
tombolo. Istotako se je zahvalil vsem
odbornikom in vsem napil. G. Rav-
hekar je poudarjal svoje srčno nage-
nenje do gasilnega društva in želel,
da bi bila povsod županstva na strani
gasilnih društev, ki sicer životarijo,
če nimajo gmotne podpore. Napil je
zlasti ljubljanskemu županu in vsem
županom po deželi, ki podpirajo ga-
silna društva. G. Doberlet je dejal,
da bo treba delati tudi na to, da
bodo zavarovalnice dajale po 4% za-
varovalnine proti požaru ognjegasnim
društvom, ki delajo pravzaprav zanje.
Deželni glavar je govorniku obljubil,
da bo to izvedel. Potem bi se raz-
delilo med kranjska društva 34.000 K
vsako leto. S tem je bilo konec go-
vorov. Banket je bil izvrstno pri-
rejen. — Tombola in veselica, ki se
nista mogli vršiti, bosta v nedeljo ob
isti uri v celnem obsegu na istem ob-
storu. Ker ima gasilno društvo veli-
kanske stroške, je želeli, da mu pri-
skoči na pomoč občinstvo in obišče
v nedeljo tombolo in veselico v kar
največjem številu.

— **Krasne Trubarjeve slike** v
barvni avtopiji (dolge 45 cm) široke
pa 30 cm) bodo gotove do 4. sep-
tembra. Za izvršitev teh slik je
tvrdka, ki je prevzela reprodukcijo,
rabila štiri mesece, kar izpričuje, da
bodo slike res umetniško delo. Pred-
naročila na slike, ki bodo okras vsa-
kemu salonu, sprejema »Društvo
slovanskih časnikarjev in knji-
ževnikov« v Ljubljani. Vsaka po-
sanna slika bo stala približno 2 K,
torej tako malo, da si jo lahko na-
bavi vsak še tako reven narodnjak!
Slovenci, sezite po tej sliki!

— **Pripravljalni odbor za spre-
jem slovanskih časnikarjev** ima
danes, v ponedeljek 17. t. m. sejo
v areni »Narodnega doma« ob 8. zveč.

— **Načelnik mestnega stavbne-
ga urada v Monakovem Karl Peve,**
rodom Slovenec iz Dolskega pod
Ljubljano je umrl v Monakovem
konec prejšnjega meseca.

— **Železnica Trebnje - Št. Janž.**
Zoper predloženo želje slovenske
narodnosti, storjeno s tem, da je
vodstvo te železnice na kolodvorih
postavilo na prvo mesto nemško ime
postaje, je vložilo protest tudi žu-
panstvo občine Trzbišče.

— **Spet slovenska pesest.** — Iz
Celja se nam piše: Enonadstropno
hišo v Studenčinskih ulicah, doslej v
nemških rokah, kupil je Slovenec,
železnični uradnik g. Pabst.

— **Iz šaleške doline** na sloven-
skem Štajerskem se nam piše: Naši
klerikaleci nameravajo v Velenju ali
pa v bližini tega trga ustanoviti svoj
»Katoliški dom«. Največ se trudi v
to znani zupnik Fr. Cizej, katerega
je vaš list nedavno na prav pregnan-
ten način prezentiral slovenski jav-
nosti. Cizej, Skaza e tutti quanti,
ljudje, ki paktirajo z nemurji ter
izdajajo narodno našo reč, pa govoré
o ogrevanju za narodne vzore, o go-
spodarskem izobraževanju itd. Vse
nič drugega, ko zgolj humbug in
osebna dobičkarja!

— **Poročil se je** v Komendi 17. t.
m. nadučitelj gosp. Rudolf Zoré iz
Predoselj z gospico Katrico Ster-
cin iz Kaplje vasi. Čestitamo!

— **Gasilno društvo v Starem
trgu pri Raketu** priredi povodom
cesarjeve 60letnice in 20letnice dru-
štva dne 23. avgusta t. l. na vrtu g.
Pescheta — ob neugodnem vremenu
pa v prostorih veselice.

— **»Belokranjski Sokol«** v Mo-
tilki priredi v nedeljo 23. avgusta
1908 izlet v Črnomelj. Izlet se vrši
ob vsakem vremenu.

— **Nesrečna smrt.** Dobriški žu-
pan je kupil pretečeni teden od ča-
teškega župnika Henrika Povšeta 12
veder vina. Dne 12. t. m. sta prišla
ponj dva mlada fanta in se ga pri
župniku pošteno nasrkala. Drvila sta
z vso silo navzdol, ne meneč se za
veliko nevarnost, ki jima preti po
starih klanjih. Sprejaj je sedel
17letni vulgo »Drugačev« iz Šahovca
pri Dobričah. Nasproti vasi Zagorica
je skušal voz z zavoro ustaviti, pri
tem je pa tako nesrečno padel pod
voz, da mu je šlo kolo čez usta in
mu glavo strahovito razmesarilo. Se-
veda je obležal na mestu mrtev, na
kar so ga na pomoč došli odnesli v
mrtnišnico. Njegov tovariš je odletel
v stran in se le neznatno ranil. Žu-
pan Cigan ima prav občutno škodo,
ker se je voz prevrnil, razbila 2 sode
in izteklo do 400 l vina. Nesrečno
mesto naj bo v svari in resen opo-
min vsem tistim, ki imajo opraviti z
voznjo med Čatežom in Vel. Loko,
gospodarji naj pa pošiljajo po vino
po treshnih pametnih poslih.

— **Smrt v boju z bikom.** Janez
Zupančič, posestnik, doma blizu Viš-
nje gore, je na sejmu prodal bika.
Med potjo proti kolodvoru se ustavi

pred gostilno g. Omahna, da bi spil
pol litra vina. Nespametneži so začeli
bika s palicami dražiti in ko stopi
na to gospodar iz krčme, se zakadi
vanj, dasi je bil vedno nenavadno
krotek, da so ga otroci gonili na
vodo. Zdelal ga je strahovito. Iz
ust mu je bruhala kri, na hrbtnu mu
je strl vse kosti, na to ga na nataknil
na roge in ga vrgel daleč nazaj od
sebe. Prepeljali so ga v bolnišnico v
Rudolfovem, kjer je izdihnil v nekaj
dneh v strašnih bolečinah. Bik je
postajal vedno bolj divji. V vagonu
se je odrgal in napadel svoje tova-
riše, ko se je pa pripeljal na Koroško,
jo je popihal iz vagona med ljudi, a
njegovi podivjanosti so napravile
svinčene krogles s šestimi streljaji
konec. Zupančič je zapustil ženo in
11 otrok.

— **Ludovik Golia** †. V Novem
mestu je umrl v starosti 64 let g.
dvorni svetnik L u d o v i k G o l i a.
Pokojnik je bil vlegleden sodnik,
ki je užival splošno zaupanje v vseh
krogih prebivalstva. Služboval je ve-
činoma po Dolenjskem, najdlje v
Novem mestu. Bodi blagemu možu,
ki je bil vedno zvest narodnjak,
zemljica lahka in prijazen spomin.

— **Telovajski napad na učenca.**
Pretekli teden so napadli v Sangradu
12letnega učenca Bolharja iz Ljub-
ljane fantje Žargaj, Močnik in Slemo,
prave pristne klerikalne ovetke. Zva-
bili so ga v gozd, da mu bodo nekaj
podarili in ko so prišli tja, so ga
vrgli ob tla, dva sta ga držala za
obraz, Slemo, mežnarjev sin mu je
prerezal z nožem srjaco in ga zabodel
v desno stran prsi. Napadalo so na-
znanjenj sodišču in ob 21. t. m. v
Kranju obravnava. Želeti je, da jih
sodišče občutno kaznuje za sirovine.
Zakaj »Slovenec«, ki ima tako točne
vesti iz Sangrada, ni poročal nič o
tem napadu?

— **Hude obsodbe.** V ormoškem
okraju je v revirju nemškega vite-
škega reda ob hrvaški meji šlo ponoči
večmekih fantov in mladih po-
sestnikov loviti fazane. Mariborsko
sodišče je vse ovađene obsodilo na
več mesečno ječo, in sicer so dobili:
Anton Senica 10 mesecev, Anton
Riznar 8 mesecev, Al. Senica 7
mesecev, Vinc. Leben 6 mesecev,
Al. Muršec 4 mesece, Fr. Fistrav-
ec 3 mesece, Fr. Donaj 4 mesece
itd. Ako bi bili fantje ubili par ljudi,
bi tudi ne bili huje obsojeni.

— **Umorstvo v Vodnjanu.** Minolo
nedeljo je v Vodnjanu neki Šime
Banković radi navadnega prepira z
nožem sunil v srce Mateja Vrtačiča,
ki je bil takoj mrtev. Oba sta doma
iz vodnjanske okolice. Vrtačič, ki je
star 35 let, je zapustil ženo in troje
malih otrok. Ubijca ima 26 let in
se nahaja sedaj v preiskovalnem za-
poru v Vodnjanu.

— **Ilirsko - bistriško televadno
društvo, »Sokol«** izkazuje k zadnjemu
blagajničnemu ostanku fonda za dru-
štveno zastavo koncem marca 1908
v znesku 70 K 57 v, še sledeče na-
brane vsote (in sicer od 1. aprila do
15. avgusta): Podpora Henrika Franka
sinovi v Zagrebu 6 K, brat blagaj-
nik nabral pri odborovi seji dne 22.
maja 9 K 60 v, g. Pepe Brinšek,
darilo po bratu tajniku 2 K 40 v,
brat Josip Adam, obljubljen prispe-
vek 10 K, brat tajnik nabral na iz-
letu v Zagorje 23 K 43 v, torej sku-
paj nabranih prispevkov 122 kron.
»Na zdar«.

— **Pot iz Dobrave čez Potoče na
Žirovnico** je slabo markirana, vsled
česar pota nevedši izletniki dostikrat
zaidejo. Posebno primanjkuje na raz-
potju kazipotov. Istotako je ograja
ob jako strmi stezi na bregovih Save
zelo v slabem stanju in je poprava
iste nujno potrebna. V letošnji se-
zoni se čujejo dan na dan od izlet-
nikov te pritožbe, zaradi tega se
opozarja S. P. D., da odpravi te ne-
dostatke.

— **Kurz za risanje na ljudskih
in meščanskih šolah** po modernih
metodah se odpravi dne 20. t. m. ob
8 v risalnici o. kr. tukajšnjega učiteljskega.

— **Vlak je povozil vojaški voz.**
Na prelazu čez železnico na Tržaški
cesti v Mariboru je brzovlak zgrabil
voz, na katerem je vozil neki huzar
vojaški material. Vlak je vrgel voz
na stran, da je obležal en konj mrtev,
vojak pa si je dvakrat zlomil roko.
Čuvaj je pozabil zavzornice zapreti.

— **V Gojačah v ajdovskem okraju**
na Goriskem so zmagali pri občn-
skih volitvah dne 14. t. m. napred-
njaki v II. in III. razredu. Do sedaj
je bil na čelu občine klerikalni upra-
vitelj, ki je zavlačeval volitve od
meseca do meseca, tako da je mo-
rala napraviti komaj politična oblast
konec dosedanjih samovlad.

— **Zopet regnikolo umoril Slo-
venec.** Snovi je v gostilni »Adolf«
v ulici Sv. Katerine v Trstu nastal
prepirl med nekaterimi gosti radi do-
godkov večerajšnjega dne. Gostje so
se potem prepirali še na ulici pred
gostilno, in tu je bil Slovenec Karl
Tiršt, 34letni slikar, doma iz Trsta,
zaboden v trebuh. Prenesli so ga v
bolnišnico, kjer so zdravniki konsta-

tirali, da je rana smrtno nevarna. Na
licu mesta so našli dolgo, od kro-
vumazano bodalo. Sum leti na nekega
regnikola iz Romagne, ki ga očividno
dobro poznajo. Policija mu je za pe-
tami. Prvič najbrž ne bo preživel do
naučnega dne.

— **Lepe praznike** nam je napravil
Jupiter Pluvius. Ze v petek ponoči
je začelo deževati, potem je pa li-
tudi cel dan v soboto. V soboto
ponoči pa je začelo grmeti in treskati
da je bilo joj. Lilo je, kakor iz škaf-
in hipoma je naraščalo vodovje. Na
Tržaški cesti je voda tekla čez ceste
in jo je prišlo v sobe na mitnici
toliko, da so jo morali s črepalnico
ven spraviti. Tudi na Barju je bilo
močno narasla, a ni še povodnji.
Tudi po drugih cestah jo je bilo
mного, ker jo niso mogli tako naglo
kanali vsesavati. Istotako je napra-
vila v Šiški mnogo neprimlik in je
baje prišla ponekod iz hriba v
hleve. Ker je tudi večeraj cel dan
deževalo, so imeli vsled tega gostil-
ničarji po okolici mnogo škode, kočje
po hribih pa so stale prazne. Promet
po železnicah je bil kljub temu veli-
kanski. Izletniki, božjepotniki itd. so
se vseeno peljali na vse strani in so
se morali dolgočasiti po gostilnah in
kavarnah, mesto da bi uživali svež
zrak. Kljub temu, da imamo v Ljub-
ljani dovolj hotelov, so v soboto
ponoči tuji blodili od hotela do
hotela in iskali prenočišča. Po nekod
so celo posli odstopili svoje postelje,
da so ustregli tujcem. Danes, ko je
že vse na svojem delu, je vreme
lepo.

— **Cirkus bratje Villand** na Mi-
klošičevi cesti je imel v soboto zve-
čer otvoritveno predstavo, ki je sicer
nekoliko trpela vsled neprestanega
deževja, a je bila vendar še precej
obiskana. Spored se je v splošnem
izvajal dobro, le nekatere točke niso
prišle povsem do veljave. Točke, ki
so se izvajale res dobro in elegantno
so bile naslednje: Sestri Kolbeck
telovadkinje na drugo, dresura 4
lisastih žrebcev, trije Zanety,
dresura čete medvedov — prav,
fino izvedeno —, Les Medinis
znani višiči zvezdi, (ljubka deklica
in čvrst dečko) sta izborna balanci-
rala na prostostoječi lestvi, dresura
8 konj, res občudovanja vredna,
Michele in Sandro z vratolomnimi
saltomortale na biciklu. Bebašt Av-
gust je izobren skakač in eleganten
humorist. Brata Villand sta svoj
nastop mačka in mačke sicer lepo a
prepočasno izvedla, zato ni imel pra-
vega uspeha. Cirkus ima lastno, do-
bro godbo, ki je svirala tudi slovan-
ske skladbe, n. pr. »Sokolsko korač-
nico«, »Lepa naša domovina« itd.
Obisk tega cirkusa se izplača.

— **Cirkus Villand** nam naznanja,
da so večerajšnje predstave odpadle
samo z ozirom na slavno ob-
činstvo, ker so bile tla prevlažna;
sicer bi se bile navzlic slabemu vre-
menu lahko vršile. Danes velika
predstava.

— **Društvena godba ljubljans-
ka** koncertuje jutri pri večerni
predstavi »The Elite Biograf« na vrtu
hotela pri »Maliču«. Začetek ob 8.
zvečer.

— **Iz popotne torbe.** Piše se nam:
Kakor večni popotnik potujem kri-
žem naše lepe domovine in imam pri-
liko videti sicer marsikaj veselega,
še več pa neveselega. Zlasti me bole
sramotni narodni grehi, ki jih je vi-
deti vse polno. Naj jih nekaj pribli-
jem. Občinske deske so še vedno dve-
jezične, seveda samo na Kranjskem.
Primorci imajo izključno samo slo-
venske občinske table. V Parjah na
Pivki imajo občinsko tablo z nem-
škimi besedilom: Gemeinde: Sagurie.
In vendar imamo na Pivki le eno, in
sicer jako narodno Zagorje! V Biti-
njah imajo Gemeinde: Kilenbik, (Ki-
lovč!), v Vremah: Gemeinde: Un-
ter-Urem (Vreme!). Kje je pač tu
naš narodni ponos?! Prizadete obče-
ne — in teh je večina na Kranjskem
— skrbite, da se ta velikanski madež
izbriše za vedno! V Kobaridu proda-
jajo pulfer (smodnik), v Postojni se
najbolje je »zur Krone«, v Kozini
imajo »Malen za žito«, ravno v tem
malnu (mlinu) stoji že druga tabla
z napisom: »Pozor pred pesami! V
poljanski dolini nad Škofjo Loko
imajo »K. K. Tabak - Sub - Verlag«.
Zalagatelj ne potrebuje za poljanske
možake slovenskega napisu. Žalost-
no! Južna železnica je slovenski na-
pis nad straniščem v Opčinah, ki je
bil v klasični slovensčini pisan, nam-
reč: »Sakret« pred nekaj časom od-
stranila, sedaj imajo na novi postelji
»Signore in Signori«. Južna železni-
ca voza kakih 6 kilometrov po ogrski
zemlji z Reke proti Sv. Petru. Zato
imajo pa tudi Ogri (ali ni to ironi-
ja!) vožno pošto z Reke do Sv. Petra
v svojih rokah. Poštni pečat v ambu-
lanci se pa glasi doslovno: Mag. Kir-
Posta Fiume-Sz. Peter-Közt. In na-
šim občinam niti na misel ne pride,
da bi proti temu protestirale! Ali ni
dovolj velik škandal, da še danes ni-
majo postaje: Šapjane, Jurdan in
Opatija-Matulje, slovenskih oziroma
hrvaških napisov? Čudimo se sicer

zavednim Kastavcem, da proti tej krivici ne protestirajo. Zupanstva: Jelšane, Klana in Kastav, kje ste! V Divači imajo poštni pečat: Divača Bahnhof. In vendar bi tega nikoli ne veroval! — Med tridimi Čiči imajo pošto: Vodice in Küstenlande in Gross Mune. Skandal! Tudi Nabrežini imajo Bahnhofpost! V Sežani, kjer kar mrgoli domačinov Italijanov, imajo »Capo-Stazione« in Sale d'aspeto!

Telefon napravljajo iz Trsta v Opatijo, odnosno do Reke. Sedaj je delo končano do Materije. Podgrad dobi svojo telefonsko govornico. Svetovali bi Bistričanom in Trnovcem, naj bi se za telefon zavzeli pri poštni direkciji v Trstu. Iz Podgrada do Bistrice bi zveza jako, jako malo stala.

Sprejem učencev v kmetijsko šolo na Grmu. Novo šolsko leto se prične na kranjski kmetijski šoli na Grmu z mesecem novembrom t. l. Prošnje za sprejem, ki morajo biti lastnoročno pisane in kolkovane s kolkom 1 K, je poslali vodstvu do 5. septembra t. l. Za sinove kranjskih posestnikov je razpisanih pet deželnih štipendij. Učenci z ustanovami imajo hrano in stanovanje brezplačno v zavodu. Vsaki prošnji je priložiti rojstni list, spričevalo o dovršeni ljudski šoli, zdravniško potrdilo o trdnem zdravju in spričevalo zupanstva in župnega urada o lepem vedenju. Prošnji za sprejem proti plačilo je pridejati obvezno pismo (reverz) staršev oziroma varuha, da plačajo vse stroške. (Opomba uredništva: V prihodnje ne bomo takih in enakih notic nič več priobčevali. Take stvari spadajo med inse-rate).

Samomor. Snoči okoli 10. je skočil v pokopani davkar g. Edmund Soklič, rojen 24. septembra 1860 v Metliki in pristojen na Vrhniko, skozi okno II. nadstropja na Turjaškem trgu št. 1 ter mrtev obležal na tleh. Na lice došli policijski zdravnik g. dr. Illner je odredil, da so njegovo truplo prepeljali v mrtvašnico k Sv. Kristofu. Nesrečen je storil ta čin v blaznosti. Zapustil je ženo in štiri nepreskrbljene otroke. Bil je jako priljubljen človek in dober narodnjak.

Zrtev alkohola. Delavka Helena Škrjančeva se ga je bila v soboto zvečer tako nalezla, da je nezvestna obležala na Dolenjski cesti in so jo morali naložiti na dvokolnico in odpeljati pod streho. Med vožnjo je hotela skočiti z vozička, a je pri tem padla in se na glavi tako poškodovala, da so jo morali na zdravniškovo odredbo prepeljati z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Nesreča. Ko se je snoči z božje poti z Brezja vračal 79letni Ivan Vajs iz Sapa pri Šmarji in na postaji Šmarje - Sap šel iz kupeja, je padel od vlaka in mu je kolo polomilo obe nogi. Težko poškodovanega so prepeljali v deželno bolnišnico.

Z nožem je zabodel v levo stran vratu včeraj v Javorju pri Litiji neki fant topničarja Kuhlja, ko sta se bila v gostilni nekaj sprla. Kuhlja so prepeljali v garnizijsko bolnišnico.

Cesarska zastava plapolala danes na križu vrhu zvonika pri Sv. Jakobu. Razobesil jo je znani tesar in plezalec po zvonikih Sustersič.

Zamenjana je bila včeraj neke temna dobra pelerina. Zamenjalec dobi svojo nazaj pri brivskem mojstru g. Petroviču v Gradišcu št. 3.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo v Badgastein 16 Hrvatov, 21 se jih je povrnilo iz Beljaka na Reko, 12 iz St. Petra, 8 pa iz Kočevja v Zagreb.

Izgubljeno in najdeno. Antonija Košarjeva je izgubila denarnico, v kateri je imela 10 K denarja. — Strojevodja g. Ivan Klemenc je našel denarnico s srednjo vsoto denarja. — Nadkomisarjeva soproga g. Nina Kleinova je našla žensko ročno torbico z manjšo vsoto denarja. — Časnikar g. Nobert Lakner je našel srebrn, pozlačen uhan. Neki gospod je izgubil denarnico s srednjo vsoto denarja. — Na južnem kolodvoru sta bila izgubljena, oziroma najdena dva dežnika in rdeč - bel trak. — Služkinja Elizabeta Wolfova je našla kratko veržico.

Drobne novice.

— Umrl je na Nemškem sloveči filozof in pedagog profesor Friderik Paulsen.

— Zaroči se jutri nadvojvodinja Gabrijele, hči nadvojvodinje Izabele, z bavarskim princem Jurijem.

— Praški mestni svet za cesarjevi jubilej. V proslavo cesarjevega 60 letnega vladanja je sklenil praški mestni svet darovati za izpolnitev otroške bolnišnice 250.000 K, za ustanovitev jubilejnega preskrbovališča 500.000 K za zgradbo jubilejne rokodelske nadaljevalne šole 100.000 K.

— 6 oseb je obsodilo na smrt vojno sodišče v Varšavi.

— Brat perzijskega šaha Saa od Saltanah je postal turški podanik. — Neverjetna srovest. Neka deklica iz Berolina, ki hodi z umetnimi nogami, se je šla v bližnji gozd sprehat, kar jo je tako utrudilo, da je zaspala. Med tem so prišli trije fantje ter so ji vzeli umetne noge in zbežali. Deklica je štiri dni in noči zaman klicala na pomoč, a ko so jo našli, bila je tako oslabiljena, da najbrže umrje.

Telefonska in brzojavna poročila.

„Slaveo“ v Pragi.

Praga, 15. avgusta. „Slaveo“ navdušeno sprejet ob prihodu v Prago. Na kolodvoru zbrana velika množica občinstva, ki živahno pozdravlja izletnike. Pozdravljali so tajnik slovenskega kluba Forman, podpredsednik „Hlahola“ Richter, v imenu razstavnega odbora Nachaček, tajnik zveze čeških pevskih društev Turaček. Za vse navdušene pozdrave se je zahvalil predsednik „Slavea“ Dražil. „Slavea“ so nato povsod navdušeno pozdravljali.

Parlamentarna komisija češkega kluba.

Praga, 17. avgusta. Parlamentarna komisija češkega kluba je imela danes pod predsedstvom poslanca Udržala sejo, v kateri je razpravljala o raznih aktualnih političnih vprašanjih in o stališču čeških poslancev napram vladi. Danes popoldne imajo češki poslanci konferenco na Dunaju, na katero sta povabljena tudi oba češka ministra dr. Fiedler in Prašek.

„Jugoslovanski klub“ v Belgradu.

Belgrad 17. avgusta. Vest nemških listov, da je vlada razpustila „Jugoslovanski klub“, kateremu podtika vohun Gjorgje Nastić v svoji brošuri „Finale“ revolucionarne, proti Avstriji naperjene tendence, je popolnoma izmišljena. Srbska vlada nima nobenega poudara postopati proti imenovanemu klubu, ki nima nobenega drugega smotra, kakor pospeševati zблиžanje jugoslovanskih narodov in skrbeti zato, da se Jugoslovani med sabo čim najbolj spoznajo.

„Veleizdajalec“ radi ustanovitve srbske sokolske zveze.

Zagreb, 17. avgusta. Priziv zagovornikov radi „veleizdajec“ osumljenih Srbov Ervačanin in Živković proti preiskovalnemu zaporu je sodišče odbilo. V odloku se naglašja, da se je iz zaslišanja dognalo, da so se osumljenici res udeležili revolucionarnega gibanja, da so dopisovali z voditelji tega gibanja v Belgradu, da so razširjali spise velikosrbske vsebine, razširjali srbsko trobojnico med ljudstvom ter bili med ustanovitvi srbske sokolske zveze, ki je notorično propagatorica velikosrbske ideje. Vsa ta fakta kaže jasno izpričujejo, da so v zaporu se nahajajoči osumljenici res krivi zločina veleizdaje. Z ozirom na to, pravi sodišče, je tudi preiskovalni zapor docela upravičen.

Ovacije vohunu Nastiću.

Zagreb, 17. avgusta. Včeraj je imela Frankova stranka shod, na katerem so razni govorniki imeli ostre govore proti velikosrbski propagandi. Po shodu so zborovalci šli pred »Srbsko banko«, kjer so burno demonstrirali in klicali: Abzug Srbi, ven z njimi iz Hrvaške! Na to so odkorakali pred hotel »Avstrijski cesar«, kjer stanuje znani špijon Nastić. Priredili so mu navdušeno ovacijo kličoč: »Živio Nastić, doli s Srbi.« Nastić je prišel na balkon in se zahvalil za prirejeno mu ovacijo. Iz Illice so demonstrantje odšli pred stanovanje dr. Franka ter mu takisto priredili ovacijo. Policija je demonstracije mirno trpela. Po mestu se te demonstracije živahno komentirajo. Vsi pošteni krogi so si edini v tem, da sta si vohun Nastić in dr. Frank vredna brata.

Svila za neveste

od 85 kr. do 1135 meter v vseh barvah. Franko in ze ocarinjeno se pošilja na dom. Bogata izbira vzorcev se pošlje s prvo pošto. Tovarna za svilu Henneberg, Zürich. 3 90-6

Orjaški cirkus
Bratje Villand
Danes, ponedeljek, 17. avg.
velika gala predstava.
Predprodaja vstopnic v Šešarkovi trafikli.

Narodnjaki! Prispevajte za Trubarjev spomenik!

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 300. Srednji zrčni tlak 766-1 mm.

avgusta	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
14.	9. zv.	734.5	14.2	sl. svzh.	oblačno
15.	7. zj.	733.2	12.9	slab jug	dež
	2. pop.	733.1	16.3	sl. vzh.	—

	9. zv.	732.1	15.3	sr. jvzh.	nevihta
16.	7. zj.	730.9	13.1	brezvevtr.	oblačno
	2. pop.	731.5	12.0	sl. svzh.	dež

Srednja temperatura petkova 13.9° norm 19.0°; od sobote 14.8, norm. 18.9° Padavina v 24. urah 2.6 mm in 124.0 mm.

2858

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je danes naša iskreno ljubljena, nepozabna soproga in mati, ozir. hči, sestra in svakinja, gospa

Josipina Vrtovec
roj. Podkrajšek

po dolgi, mučni bolezni, previdena s svetotajstvi, mirno preminula.

Pogreb ljubljene rajnice bo v ponedeljek 17. avgusta, ob 4. uri popoldne, iz hiše žalosti, Wolfve ulice št. 12 na pokopališče k sv. Križu.

Ljubljana, 15. avgusta 1908.

Žalnočeti ostali.

2863

Potrtega srca naznanjamo s tem bridko vest, da je naš iskreno ljubljeni soprog in dobri oče ter brat, gospod

Edmund Soklič
c. kr. davčni upravitelj v p.

po dolgem, mukepolnem trpljenju 16. t. m. ob pol 10. uri ponoči v Gospodu zaspal.

Zemski ostanki dragega pokojnika se bodo 18. t. m. ob 6. zvečer v mrtvašnici pri Sv. Kristofu blagoslovili, nato pa na pokopališču pri Sv. Križu položili k večnemu počitku.

Svete zadušne maše se bodo služile v več cerkvah.

Ljubljana, 17. avgusta 1908.

Julija Soklič roj. Piš, soproga. — Vida, Boris, Ernest in Julij, otroci. — Josip Soklič, brat.

Zahvala.

2863

Za premnoge dokaze iskrenega sočutja in sožalja ob smrti mojega ljubljene brata, gospoda

dr. Antona Arko

zdravnik v Škofji Loki

se v imenu vseh sorodnikov vsem znancem in prijateljem, zlasti pa še č. duhovščini, gg. uradnikom, slavni čitalnici in slav. gasilnemu društvu, ki so se v mnogobrojem številu udeležili pogreba, prisrčno zahvaljujem.

V Škofji Loki, 13. avgusta 1908.

Marija Majer roj. Arko.

Sprejme se tako

učenec

v trgovino z mešanim blagom pri F. Vorstovšku v Cerknici. 2814-2

Pekarna in prodajalna
s pekarskim orodjem
se odda v najem s 1. septembrom na Rimski cesti št. 1 v Ljubljani.

Poziv se pri posestu istotam, I. nad. 2842-2

Prodajalka in blagajničarka
se sprejme v trgovino z mešanim blagom pri 2887-2

Otonu Komaru v Radovljici.

Išče se v Ljubljani stanovanje

s eno sobo, kuhinjo in pritlikinami za takoj ali za november. 2856-1
Naslov pove uprav. „Sl. Naroda“.

Zadnji teden.

Začetek tešne ob polu 9. zvečer.

The Royal Wonder Bio

The greatest Bio-Theater of the world. 2852

Danes, 17., jutri, 18. avgusta

velika predstava

v Lattermannovem drevoredu

Vsake tri dni nov spored.

Izveleček iz sporeda:

Gradnja železnice. Od železne rude pa do 120 km hitrosti. Dolgost 1000 m. Največja privlačnost sezije. Umetniške točke iz Bio-Variété: 1. Boksarja Jhles in Antonio. 2. Imitator. (V barvah.) 3. Čarovni salon. — Drvar in izločeno dete. — Psi tihotapci. Prizor iz francosko-španske meje. Izborna kolorirano. — Vesele vsakovrstnosti. — Ratjina skrinjica za nakit. (V barvah.) Velika opremljena igra po Pariški operi v 30 prekrasno koloriranih prizorih.

Vsak dan predstava. Začetek ob polu 9. zvečer. — Ob nedeljah in praznikih tudi popoldne ob 4. uri.

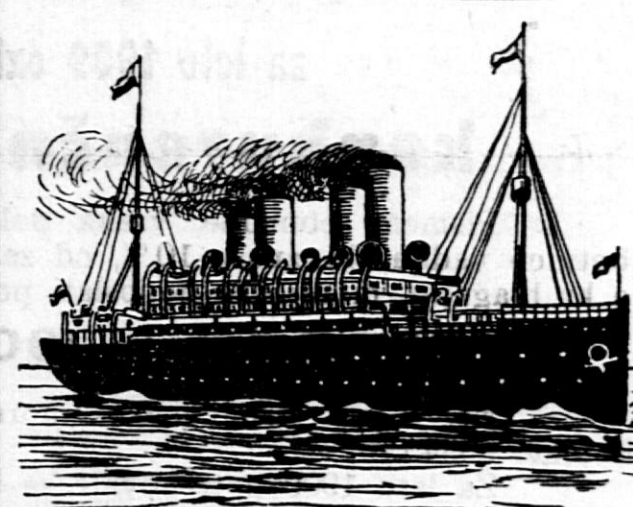
Cene: Loža za 4 osebe 6 K; fotelj 1.60 K; I. prostor 1.20 K; II. prostor 80 vin.; III. prostor 60 v.; IV. prostor 40 v.

L. Geni

ravnatelj.

M. Gavrič

poslovodja.

Kder hoče varno, mirno in hitro

potovati, naj se obrne na od visoke c. kr. deželne vlade

potrjenega glavnega zastopnika:

Jr. Seunig,
Ljubljana, Kolodvorske ulice 28

Odprava potnikov samo z najno-

vejšimi parniki „velikani“: 2343-7

Kaiserin Aug. Victoria, nosi 25.000 ton

Amerika 24.000 "

President Lincoln 20.000 "

President Grant 20.000 "

Voznja Ljubljana - Hamburg

traja z nanovo uvedenimi direktnimi voznimi kartami, brez vsake menjave okroglo 1½ dni, ter ima potnik pravico porabe brzovlakov po oeli črti od Avstrijske meje (Eger) naprej.

Pozor! Pozor!

Kavarna

„Leon“

V Ljubljani 282 33

na Starem trgu št. 30

vsak torek, četrtek in nedeljo

vsu noč odprta.

Na razpolago je najnovejši ameriški biljard in elek.

trišni klavir.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fanl Pogačnik.

Kupijo se dobro ohranjeni

od špirta, vina, žganja in drugih užitnih tekočin.

Ponudbe pod „sodi“ na uprav. „Slov. Naroda“. 2854-1

Trgovski sotrudnik

dobro izurjen manufakturst, spreten prodajalec, soliden, se sprejme v manufakturno trgovino pri Vinku Škodu v Ilirski Bistrici na Notranjskem. 2846-1

Trgovski pomočnik in učenec

se sprejmeta v trgovino z mešanim in manufakturnim blagom pri Franu Replcu v Ajdovščini. 2848

Spreten agent

se išče za Kranjsko proti visoki proviziji. 2849-1

Ponudbe pod „agent“ poste restante glavna pošta, Ljubljana.

Mirna stranka išče

stanovanje

z 2-3 sobami za takoj ali pa za november. 2790-3

Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Mesto

blagajničarke

v mestu želi premeniti službujoča gospica. 2859 1

Ponudbe le za mesto Ljubljana pod „blagajničarka“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

3 prodajalke

ne čez 30 let stare, sprejme tržaška trgovina z delikatesami in prekaženim mesom za 15. september. Ponudnice te stroke imajo prednost.

Ponudbe z navedbo plače in s sliko naj se pošljejo poštini predal št. 425, glavna pošta Trst. 2857 1

Išče se

odvetniški sollicitator

ali izvežban

odv. uradnik - strojepisec.

Vstop 15. septembra. Plača in drugi pogoji po dogovoru.

Ponudbe pod „15. sept.“ na upravnistvo tega lista. 2824-2

Stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz ene velike sobe, kuhinje in s pritlikinami, se odda takoj ali za november na Dunajski cesti št. 69. — Ravnotam se tekoj odda meblirana

mesečna soba

z eno ali pa dvema posteljama. —

Napredaj je tudi dobro ohranjeno

kolo

„Styria“ s prostim tekom. 2855-1

Ženitna ponudba.

Želim se seznaniti z gospodično iz trgovske ali gostilniške hiše, kamor bi imel priliko se priženiti. Star sem 30 let, trgovsko izobražen, 3 večjo vsoto lastno prihranjenega denarja, pošten in soliden. Vesele bi imel v kakem prometnem kraju na deželi. 2861

Tajnost se jamči. Samo resne ponudbe in s praviim naslovom do konca avgusta pod „Srečna bodočnost št. 30“ poste restante Gorica.

Trgovski pomočnik

popolnoma zmožen železninske stroke, se sprejme takoj pri J. Krašavcu, Zalec, Štajersko. 2819-3

Gostilniška koncesija

v Ljubljani 2807-3

se daje v najem.

Več pove gospa Ana Anžič v Ljubljani, na Poljanski cesti 74.

Hiša

št. 242 „na Loki“ v Novem mestu je naprodaj.

Stoji pod novo žensko bolnico, tik budoče Belokranjske železnice. Ugodna prilika za gos. ilno ali vino-tržico. 2839-2

Natančneje se izve pri lastniku Alojziji Schmuck, preje vdov. Pinter v Sodražici pri Ribnici.

— Prava istrijska —

vina.

Zaradi preobite zaloge se dobijo od Kmetijske vinske zadruge v Bujah po nizki ceni od 56 litrov naprej

belo vino liter po 26 vin. fini teran „ 21 „

Ceniki in vzorci brezplačno na zahtevanje. 2828-2

Cantina sociale cooperativa Buje (Istra).

Dve hiši

na glavnem trgu v Spodnji Šiški, sraven cerkve, sta takoj naprodaj. V hišah, ki se dobro obrestujeta, se nahaja več stanovanj. Proda se tudi že parcelirani stajbni

prostor

za 30 lepih hiš. 2598-9

Kupci naj se obračajo pisмено na Jos. Seidla v Spodnji Šiški

V nedeljo 23. avgusta t. l.

ob 11. dopoldne

se bode prodala na prostovoljni javni dražbi

velika nova vila v Rudolfovem

ležeča ob ljubljanski cesti, oddaljena pet minut od novomeškega kolodvora. Vila je pripravna tudi za gostilno, ima štiri separirana stanovanja, katerih vsako obsega štiri lepe sebo, veliko kuhinjo s shrambo, dve kleti in v vsakem delu vile ena kopalniška soba. Prodala se bode skupno ali pa tudi na dva dela, ker je tako zidana. Kupci si lahko ogledajo vilo sami in dobe natančnejša pojasnila pri posestniku g. Alfonzu Minissiliju, stavbnemu podjetniku v Rudolfovem. Izklicna cena cele vile je 70.000 kron. Dražba se vrši na licu mesta. 2792-4

2716 Glavna zaloga v lekarni Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Primarius dr. V. Gregorič Ljubljana

kronska ustna voda EUODIN

Zakonito varovano. Specijaliteta za kadilce. 10 do 15 kapljic v kozarec vode. Cena 2 kroni.

Glavna zaloga v lekarni Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Trgovci z lesom!

Za lesno trgovino prikladen prostor ob Ljubljani se odda jako poceni. 2853-1

Več se poizve pri lastniku M. Koširju v Ljubljani, Pred Prilami št. 23.

Kompanjon

sotrudnik z nekaj tisoč kron gotovine, ali sloer kredita zmožen se išče za dobro upeljano trgovsko podjetje v Ljubljani.

Natančnejša pojasnila daje občinski savod B. Kamenika v Ljubljani, Sv. Petra cesta 62a. 2826-2

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem, Dolenjske železnice postaja Struža-Toplice.

Topel vrelc 38° C., pitno in kopalno zdravljenje. Izrednega učinka za protin, reumatizem, ischias, nevralgije, kožne in ženske bolezni. Veliki kopalni bazini, oddeljene in mahovate kopeli. Udobno opravljene tujske, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdovita okolica. Dobre in cene restavracije. Prospekte in pojasnila daje brezplačno kopalniška uprava. 1506 12

Solidna postrežba!

Nizke cene!

Pozor!

Za prevažanje vsakovrstnega blaga, bodisi na postaje železnic ali z njih, se gg. trgovcem, obrtnikom ter slavnemu občinstvu sploh najtopleje priporoča domača tvrdka

2800-3

Josip Škerlj

speditör, Kongresni trg št. 16.

Solidna postrežba!

Nizke cene!

Telefon šte. 282.

Razglas.

2851-1

C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani razpisuje v svrhu dobave potrebnih

desk, stebrov, obročev, koksa in premoga

za leto 1909 oziroma za leto 1910

konkurenčno razpravo.

Pismene ponudbe, vsaka pola kolekovana s kolekom 1 K — s po-
botnico vadija, ki znaša 10% od zaslužka za leto 1909, vloženega pri kaki
c. kr. blagajni, morajo se doposlati podpisani c. kr. tobačni tovarni najkasneje

do 30. avgusta 1908 do 11. ure dopoldne.

Na vnanji strani ovitka mora biti napis „Ponudba za dobavo.....
k šte. 3334/08.

Za leto 1909 potrebovale se bodo sledeče množine:

100 kosov 4 m dolgih 53 mm debelih in 316 mm širokih mecesnovih podbojev
500 " 4 " " 53 " " " 316 " " mehkih
150 " 4 " " 40 " " " 316 " " desk.
200 " 4 " " 33 " " " 316 " " " "
500 " 4 " " 26 " " " 316 " " " "
300 " 1-5 " 0-19 " " " 0-15 " " hrastovih pragov

10 m³ robato obsekanih podlog različnih obsežnosti,

160.000 kosov leskovih majhnih obročev 2 1/2 mm dolgih v butarah po 100 kosov,

800 kosov bukovih sodov à 2 hl,

200 " hrastovih " à 1 "

700 metrskih stotov koksa in

25 000 premoga

Množine potrebne za leto 1910, ki bodo primeroma iste kakor za leto 1909, naznanile se bodo evet. ponudniku pred koncem leta 1909.

O zahtevani kakovosti potrebščin, roku za dobavo itd. pouče priloženi spec. dobavni pogoji in morajo ponudniki v ponudbi izročno opomniti, da se ž njimi strinjajo.

Vsakemu ponudniku je prosto staviti ponudbo za eno ali dve leti. Cene se morajo navesti v ponudbi posebej za enoletno, ozir. dveletno dobavo in se morajo napisati s številkami in besedami.

Ponudbe, katere se nanašajo na ponudbe drugih, kakor tudi konkre-
tualne ponudbe niso dopustne.

V ostalem pa veljajo za te dobave splošni pogoji pogodb za dobavo
gospodarskih potrebščin opr. št. 6363 iz leta 1899, katere se lahko v pod-
pisani c. kr. tobačni tovarni med navadnimi uradnimi urami vpogledajo in
se morajo ponudniki v ponudbi izraziti, da se ž njimi strinjajo.

O vloženih ponudbah odločuje o. kr. glavno ravnateljstvo tobačne
uprave na Dunaju, katero ima tudi pravico oddati dobavo posameznih
potrebščin ločeno za eno ali dve leti.

Vsak ponudnik se zaveže s tem, da vloži ponudbo, vstrajati pri svoji
ponudbi do odločitve o. kr. glavnega ravnateljstva tobačne uprave in se
s tem odpovedati določbam § 862. o. d. z., dalje členov 318 in 319 trgovin-
skega zakona, glede časa, v katerem naj se mu naznani o odločitvi njegove
ponudbe.

Na ponudbe, katere ne bodo odgovarjale preje omenjenim pogojem
v popolnem obsegu in katere se prepozno vložijo, se ne bode oziralo.

C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani,

dne 10. avgusta 1908.

Generalno agenturo

za **Koroško** in ev. del **Štajerske** odda večja zavarovalnica za življenje, rente in otroško zavarovanje energičnemu in za ta posel pripravnemu gospodu. Ugodna uredba in nizke premije ter podpora ravnateljstva v vsakem oziru zagotavljajo prid. emu ponudniku sijajne uspehe, zlasti, ker je družba že več let vrlo dobro uvedena in ima velik inkaso. Kavcije 10.000 K. Nastop 1. oktobra 1908. — Samo natančne ponudbe s popisom življenja in z v številkah navedenim uspehom, o čemer se zagotavlja vsestranska molčečnost, pod šifro „W. T. 814“ na naslov Rudolf Mosse na Dunaju, 1, Sollerstätte 2. 2847-1

Najboljše Izvirno dvojno uležano

910 46

pivo prazdroj in črno pivo

(Beckler) iz meščanske Budojeviške pivovarne se toči v Sodnijskih ulicah št. 4 in na Rimski cesti št. 5. vrček 20 vin. vrček

Za vsako ceno prodajam

še do 31. avgusta 1908

vsa letna oblačila za dame, gospode, dečke in otroke.

„Angleško skladišče oblek“

O. BERNATOVIČ

v Ljubljani, Mestni trg šte. 5.

Parna pralnica in likalnica

(z motornim obratom)

4090-11

C. J. Hamann v Ljubljani.

Po vse do srede vsakega tedna v moji trgovini za pranje in likanje oddano moško perilo se lahko pride v soboto istega tedna ali pa se pošlje venkaj.

Perilo se jako varuje. Zmerne cene. Perilo kakor novo.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1908. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

6-50 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica, d. ž., Trst c. kr. drž. žel. (ob ne-
deljah in praznikih do Trbiža).

7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Pod-
drožico, Celovec, Praga.

7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Gro-
suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-26 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Praga.

11-38 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Gro-
suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Praga.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Praga.

10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožico).

Odhod iz Ljubljane dr. kolodvor:

7-28 zjutraj. Osebn. vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik.

10-50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

Odhod v Ljubljano juž. žel.:

6-56 zjutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Jesenice, Gorice, Trsta, Tržiča.

8-34 zjutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-
Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

11-22 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožico in Trbiž, Gorice, d. ž., Jesenice, Tržiča.

2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

3-56 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Gorice, d. ž., Trsta, d. ž., Jesenice, Tržiča.

6-50 zvečer. Oseb. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Jesenice.

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-
Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Trsta, d. ž., Gorice, d. ž., Jesenice, Tržiča.

11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Ce-
lovca, Beljaka (čez Podrožico) Trsta, d. ž., Gorice, d. ž., Jesenice.

Odhod v Ljubljano dr. kolodvor:

6-46 zjutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.

10-59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.

9-59 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in prihodi so označeni v srednjem evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Podružnica v Spiljetu.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v Celovcu.

Del. glavnica K 2.000.000.

Štirbarjeve ulice šte. 2

Rezervni fond K 200.000.

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po

4 1/2 %

Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po kulantnem kurzu.